

นัยยะตัวตนบนวัตถุ

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชบัณฑิตยสถาน

THE IDENTITY OF THE SUBJECT

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements

for the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts

Program in Visual Art Design

May 2018

Copyright 2018 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง "นัยยะตัวตนบนวัตถุ" ของ
นายสุริยะ เงินอ่อน เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรม
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีร์ศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์จิติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลัดดา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

TITLE THE IDENTITY OF THE SUBJECT

AUTHOR Suriya Ngernon

ADVISOR Assist.Prof. Surachart kesprasit

CO – ADVISOR Assist.Prof. Dr.Thaveerat Phomrat

ACADEMIC PAPER Thesis B.F.A. in Visual Art Design,
Naresuan University, 2018

KEYWORDS IDENTITY, SUBJECT

ABSTRACT

This is art thesis under the title "The identity of the subject" have purpose in creative for creator learn and understand the creative process. The process can be respond to the thought and feel of the creators by express aesthetic value or aesthetic in a realistic way in addition to recording the result of creation of art in a systematic document in the thesis. The planning is start from the study of the literature and the structure of art as well as elements of art, Visual arts and sample photos. They are to analyze and process knowledge leading to the process of sketching and enlarging the image of the actual size.

The thesis show the aesthetic beauty is present about memories of life style in the impression and influence on the mind for the identity that the creator sees as valuable to the mind is the impression, tasteful. It's a symbol that represents the identity of creators who are lovers in the art of music by the creative process of art. The creator have study method and develop skills to create a painting that will new create a style and ideas because the new format is unique identity.

ประกาศคุณูปการ

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือกรุณา และแนะนำให้ปรึกษาได้
อย่างดียิ่ง จากบุคคลต่างๆ ได้ด้วยความอนุเคราะห์

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ คุณปู่ ปรีชา เงินอ่อน และคุณย่า กุหลาบ เงินอ่อน ซึ่ง
เป็น ปู่และย่า ของผู้สร้างสรรค์ ผู้ที่อยู่เบื้องหลังและเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการ
ทำศิลปินพันธ์เล่มนี้ และคอยสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆ ทั้งเป็นที่ปรึกษาและดูแลเรื่อง
งบประมาณในการทำศิลปินพันธ์ให้ผ่านไปได้อย่างรวดเร็ว และยังเป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์ได้
อย่างดีที่สุด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
ประธานที่ปรึกษาศิลปินพันธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่
เป็นความรู้และเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ตลอดระยะเวลาในการทำศิลปินพันธ์
ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการศิลปินพันธ์ ประกอบไปด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย
มาอ่อน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีรัตน์ พรหมรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาคม ทองโปร่ง อาจารย์
ฐิติ สมบูรณ์เอนก และอาจารย์ลิคนา วงศ์สวัสดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไข
ข้อบกพร่องของศิลปินพันธ์ จนทำให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงอย่างมีคุณค่า
และขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตสาขานอกแบบทัศนศิลป์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือต่างๆ ใน
ตลอดระยะเวลาการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ฉบับนี้

ประโยชน์และคุณค่าอันที่พึงจะมีจากศิลปินพันธ์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอมอบและอุทิศแด่ผู้
มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปินพันธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อ
การศึกษาที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม และเข้าใจงาน
ศิลปะไม่มากนัก

สุริยะ เงินอ่อน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	1
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
วิธีดำเนินงานศิลปนิพนธ์สร้างสรรค์.....	2
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	5
2 เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
อิทธิพลจากเนื้อหาและข้อมูล.....	7
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ.....	8
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	10
แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	12
ความหมายของศิลปะในทัศนคติของผู้สร้างสรรค์.....	13
ศิลปะตามจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์.....	13
รูปแบบในการสร้างสรรค์.....	14
สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล.....	14
3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	15
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	15
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	15
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	17
การประมวลความคิด.....	17
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	20
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์.....	30
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์.....	31
การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ.....	31
การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์.....	39
การวิเคราะห์สัญลักษณ์.....	39
5 บทสรุปผลการสร้างสรรค์.....	91
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	92
บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง.....	94
ประวัติผู้วิจัย.....	95

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	พุกัน ผ้าเช็ดสี.....	3
2	ถังใส่น้ำ พือกี้ฉีดน้ำ.....	3
3	สีอะครีลิค.....	3
4	ผ้าใบแคนวาส.....	3
5	เครื่องดนตรี.....	7
6	กีตาร์1.....	8
7	กีตาร์2.....	8
8	The Interior of My Studio A Real Allegory" 1856	9
9	A Bar at the Folies-Bergère1882.....	9
10	ปีเตอร์ คลาส(Pieter Claesz).....	10
11	Vanitas with Violin and Glass Ball	10
12	Vanitas Still Life With The Spinario	11
13	still life with crystal ball	11
14	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์1.....	16
15	ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์2.....	16
16	เฟรมผ้าใบแคนวาส.....	21
17	สีน้ำมัน.....	21
18	พุกันสีน้ำมัน.....	22
19	น้ำมันลินซีด.....	22
20	ถังน้ำ.....	23
21	ผ้าเช็ดสี.....	23
22	เกรียงสำหรับผสมสี.....	23
23	จานสี.....	24
24	สถานที่ทำงาน.....	24
25	ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์1.....	25
26	ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์2.....	25
27	จัดหุ่นถ่ายภาพ.....	27
28	ปรับแต่งภาพในโปรแกรมโฟโตช้อป (Photoshop).....	27

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
29	ปริมาณภาพออกมาแต่สีแสงเงาด้วยดินสอสี.....	27
30	ขยายภาพและลงสีคร่าวๆ.....	28
31	คัตรูปทรงและคัตค่าน้ำหนัก.....	28
32	เก็บรายละเอียดโดยรวมทั้งภาพ.....	28
33	เพิ่มรายละเอียดเล็กๆน้อยๆทั้งภาพ.....	29
34	ลงพื้นหลังและเก็บรายละเอียดแสงเงาเพิ่มเติม.....	29
35	รายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน.....	29
36	ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 1".....	31
37	วงจรและวรรณะของสี.....	32
38	เส้นตรงในภาพ.....	34
39	เส้นแนวนอนในภาพ.....	34
40	เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	34
41	เส้นโค้งในภาพ.....	35
42	เส้นทึบแข็งในภาพ.....	35
43	เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	35
44	ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน.....	36
45	แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตาในผลงาน.....	36
46	ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 2".....	41
47	วงจรและวรรณะของสี.....	42
48	เส้นตรงในภาพ.....	44
49	เส้นแนวนอนในภาพ.....	44
50	เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	44
51	เส้นโค้งในภาพ.....	45
52	เส้นทึบแข็งในภาพ.....	45

สารบัญ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
53 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	45
54 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน.....	46
55 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตาในผลงาน.....	46
56 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 3”.....	51
57 วงจรและวรรณะของสี.....	52
58 เส้นตรงในภาพ.....	54
59 เส้นแนวนอนในภาพ.....	54
60 เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	54
61 เส้นโค้งในภาพ.....	55
62 เส้นซิกแซ็กในภาพ.....	55
63 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	55
64 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน.....	56
65 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตาในผลงาน.....	56
66 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 4”.....	61
67 วงจรและวรรณะของสี.....	62
68 เส้นตรงในภาพ.....	64
69 เส้นแนวนอนในภาพ.....	64
70 เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	64
71 เส้นโค้งในภาพ.....	65
72 เส้นซิกแซ็กในภาพ.....	65
73 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	65
74 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน.....	66
75 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตาในผลงาน.....	66
76 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 5”.....	71

สารบัญ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
77 วงจรและวรรณะของสี.....	72
78 เส้นตรงในภาพ.....	74
79 เส้นแนวนอนในภาพ.....	74
80 เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	74
81 เส้นโค้งในภาพ.....	75
82 เส้นซิกแซกในภาพ.....	75
83 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	75
84 คำนำหนักแสงเงาในผลงาน.....	76
85 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตาในผลงาน.....	76
86 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 6”.....	81
87 วงจรและวรรณะของสี.....	82
88 เส้นตรงในภาพ.....	84
89 เส้นแนวนอนในภาพ.....	84
90 เส้นแนวเฉียงในภาพ.....	84
91 เส้นโค้งในภาพ.....	85
92 เส้นซิกแซกในภาพ.....	85
93 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง.....	85
94 คำนำหนักแสงเงาในผลงาน.....	86
95 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลวงตาในผลงาน.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เนื่องจากข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากความประทับใจใน สิ่งของเครื่องใช้ บุคคลและ สัตว์เลี้ยงของตัวเองที่มีความสำคัญต่อจิตใจและความรู้สึกโดยตรงต่อตัวของข้าพเจ้าเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้แก่ข้าพเจ้า ในการดำเนินชีวิต สิ่งเหล่านี้แสดงเนื้อหา เกี่ยวกับการระลึกความทรงจำในช่วงเวลาต่างๆที่ผ่านมาในชีวิตโดยเฉพาะในช่วงเวลาสำคัญ ที่ได้ ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสิ่งเหล่านี้เป็นความทรงจำที่เต็มไปด้วยความห่อฝั้น สนุกสนานอยู่กับสิ่งเหล่านี้ มันจึงทำให้ข้าพเจ้าเสมือนหลุดพ้นจากความจริง ความทุกข์ อีกทั้งความทรงจำยังช่วยขัดเกลา ความคิด ความรู้สึก ดังนั้นผลงานจิตรกรรมชุดนี้จึงเป็นการทำเพื่อสื่อถึงสิ่งของ บุคคลและสัตว์เลี้ยง ที่มีความทรงจำที่มีคุณค่าต่อจิตใจ เพื่อระลึกถึงความทรงจำเหล่านี้ ให้เป็นบันทึกศิลปะที่ยึดเหนี่ยว จิตใจและสื่อความรู้สึกความรักความประทับใจ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานทัศนศิลป์: (จิตรกรรม) นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้ในระบบในรูปแบบเอกสาร การรายงานภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อต้องการสร้างสรรค์จิตรกรรมที่เป็นสื่อของการระลึกถึงช่วงเวลาความทรงจำที่มีความสุข
3. เพื่อต้องการนำเสนอความทรงจำที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
4. เพื่อบันทึกความทรงจำที่ประทับใจลงในผลงานจิตรกรรม
5. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนศิลป์จิตรกรรมที่มุ่งการตอบสนองของความคิดและความรู้สึกแสดงออกออกถึงคุณค่า ทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมเป็นสำคัญ

ขอบเขตการสร้างสรรค

- 1 เป็นผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบจิตรกรรมในลักษณะ 2 มิติ โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบกึ่งนามธรรมแนวเหมือนจริง (Realistic)
- 2 เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมที่กำหนดแนวคิด เนื้อหาจากความทรงจำที่สำคัญของผู้สร้างสรรค์
- 3 เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมศิลปะสื่อสมัยใหม่ ที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้กลวิธีการสร้างสรรค์สีน้ำมัน (oil color)

วิธีดำเนินงานศิลปนิพนธ์สร้างสรรค์

- 1 กำหนดหัวข้อที่ตนเองสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
- 2 ดำเนินรวบรวมข้อมูลและภาพต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นข้อมูลจริง และจากหนังสือสิ่งพิมพ์ วารสาร รวมทั้งสื่ออินเทอร์เน็ต
- 3 จัดทำภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะ เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรงและพัฒนาองค์ประกอบของศิลปะที่เหมาะสม
- 4 ทดลองกระบวนการกลวิธี (Technique) ในการสร้างสรรค์ภาพผลงานเพื่อหาอัตลักษณ์รูปแบบเฉพาะให้แก่ตัวผู้สร้างสรรค์
- 5 นำภาพแบบร่างและกลวิธีที่ได้ทดลองทำขึ้นนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำวิพากษ์วิจารณ์
- 6 นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะนั้น ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 7 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เฟรมผ้าใบ พู่กัน ดังใส่น้ำ สีน้ำมัน ผ้าเช็ดสี ดินสอ สีอะครีลิค จานสี
- 8 ขยายภาพแบบร่าง (sketch) ผลงานศิลปะ ลงบนเฟรมผ้าใบและเขียน ระบายสีตามที่ได้ทำภาพแบบร่างเอาไว้
- 9 นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้คณาจารย์ประเมินคุณค่าวิพากษ์วิจารณ์และ นำคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 10 ดำเนินบันทึกกระบวนการ ขั้นตอน กลวิธี ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำมา แก้ไขและปรับปรุงคุณภาพผลงานศิลปะต่อไป

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

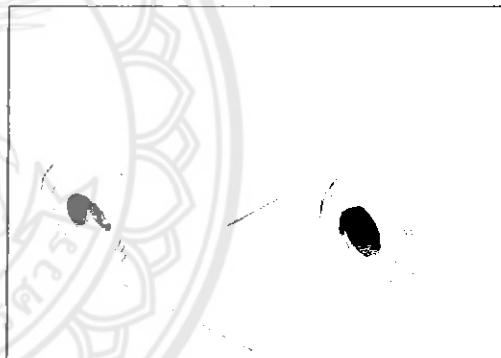
ภาพประกอบที่ 1 พู่กัน ผ้าเช็ดสี

ภาพประกอบที่ 2 ถังใส่น้ำ พริกแกงฉีดน้ำ

ภาพประกอบที่ 3 สีอะครีลิค

ภาพประกอบที่ 4 ผ้าใบแคนวาส

แผนการดำเนินงาน

ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560																	
		สิงหาคม				กันยายน				ตุลาคม				พฤศจิกายน					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	1	1	1	1	1	16		
1	การเขียนโครงการ	←→																	
2	การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล	←→																	
3	การจัดทำภาพแบบร่าง และพัฒนาภาพแบบ	←→																	
4	การปฏิบัติงาน สร้างสรรค์					←→													
5	การประเมิน ความก้าวหน้าของ ผลงานศิลปะ																		
	5.1.ผลงานช่วงที่ 1					↔													
	5.2.ผลงานช่วงที่ 2									↔									
	5.3.ผลงานช่วงที่ 3													↔					
6	การเขียนและเรียบ เรียงรายงานศิลปะ นิพนธ์													←→					
7	การจัดพิมพ์และเข้า เล่มรายงานศิลปะนิพนธ์																↔		
8	การจัดนิทรรศการ แสดงผลงานศิลปะ นิพนธ์																	↔	

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

1 ผ้าใบแคนวาส (canvas) 10 เมตร	2,800	บาท
2 กรอบไม้สำหรับชิงผ้าใบขนาด 1 x 1.50 เมตร	1,500	บาท
3 อุปกรณ์เครื่องเขียน ดินสอ ไม้บรรทัด คัตเตอร์ ยางลบ	400	บาท
4 สีอะคริลิก ขนาด 75 ml. จำนวน 20 หลอด	1900	บาท
5 พู่กัน เบอร์ 1,2,3,5,7,10,14,20,25	500	บาท
6 สีน้ำมัน	2,000	บาท
7 อุปกรณ์อื่นๆ	1,000	บาท
รวม	9,600	บาท

บทที่ 2

เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

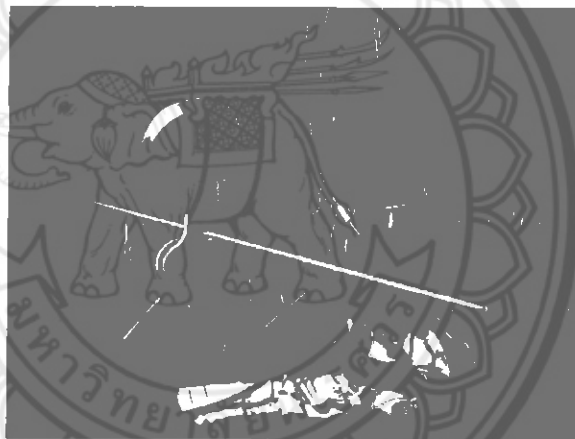
“นัยยะตัวตนบนวัตถุ”(The Identity of the Subject)ชุดนี้ เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ด้านทัศนศิลป์ ซึ่งมีกระบวนการแบบ ผลงานประเภท “จิตรกรรม(Painting)” แม้ว่าในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ประกอบไปด้วย สองส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนแรก ตัวรูปธรรมของผลงานศิลปะ กับ เนื้อหา เรื่องราว และแนวความคิด คือส่วนหลัง เป็นส่วนนามธรรม นอกจากแยกแยะออกเป็นสองส่วนดังกล่าวแล้ว ยังกล่าวได้ว่า ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวของ ความทรงจำที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตในลักษณะความทรงจำที่ประทับใจ และมีอิทธิพลต่อจิตใจ เพื่อถ่ายทอดอัตลักษณ์ที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่ามีความสำคัญต่อจิตใจ ที่เป็นรสนิยม ความประทับใจ ตรงตรงใจ อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์ที่เป็นคนรักในศิลปะดนตรี ผ่านรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ มันเป็นการบันทึกความทรงจำที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความชอบในดนตรีและมุมมองความประทับใจต่างๆมากมายในช่วงชีวิตที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในวัตถุเครื่องดนตรีและสิ่งของต่างๆที่ข้าพเจ้าใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ มีคุณค่าและความทรงจำแตกต่างกันออกไปและมันสื่อถึงเรื่องราวของตัวตนของข้าพเจ้าได้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจในประเด็นที่มาและเรื่องราวของสิ่งเหล่านี้ ว่าสิ่งของเหล่านี้มันสื่อถึงเรื่องราวตัวตนและรูปลักษณ์ของข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าเลยต้องการนำเสนอประเด็นและการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในด้าน รูปลักษณ์ตัวตนในวัตถุสิ่งของ ข้าพเจ้าจึงตั้งสมมุติฐานเชิงความคิดที่ว่า ข้าพเจ้าต้องการชี้ให้เห็นถึงเรื่องราวของความทรงจำและประทับใจผ่านเครื่องดนตรี

อิทธิพลจากเนื้อหาและข้อมูล

เครื่องดนตรี คือ อุปกรณ์ที่สร้างขึ้นมา หรือปรับจากอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อใช้งานสำหรับการผลิตเสียงดนตรี หรือสร้างเสียงสำหรับใช้ประกอบในการร้องรำทำเพลง โดยหลักการแล้ว อุปกรณ์ใดก็ตามที่สามารถนำมาใช้ผลิตเสียงดนตรี ย่อมเรียกว่า เครื่องดนตรี ได้ทั้งสิ้น ผู้ที่ใช้เครื่องดนตรีนั้น เรียกว่านักดนตรี

นับตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบันดนตรีจะมีความสัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์อย่างมากตั้งแต่เริ่มแรกของการกำเนิดชีวิตจนกระทั่งถึงตาย จะเห็นว่าในตลอดชีวิตของคนจะต้องมีดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ทั้งนี้จะเป็นไปตามความเชื่อ วัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของมนุษย์แต่ละชนชาติ ดนตรีมีส่วนเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความสุขความสนุกสนาน เพื่อให้มนุษย์คลายจากความกลัว ความกังวล ความเหน็ดเหนื่อย หรือความทุกข์ทั้งปวง ดนตรีนับว่ามีคุณค่าต่อชีวิตมนุษย์มากมาย

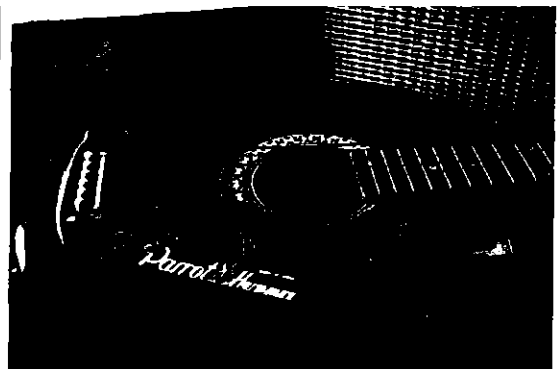
ภาพประกอบที่ 5 เครื่องดนตรี

กีตาร์ (อังกฤษ: Guitar) เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง จัดเป็นพวกเครื่องสาย มักจะเล่นด้วยนิ้วมือซ้าย และดีดด้วยนิ้วมือขวาหรือใช้ ปิ๊กดีดกีตาร์ เสียงของกีตาร์นั้นเกิดจากการสั่นสะเทือนของสาย แก้วกีตาร์และคอกีตาร์

กีตาร์นั้น มีทั้งแบบกีตาร์ อะคูสติค และกีตาร์ไฟฟ้า บางตัวก็เป็นได้ทั้งสองอย่าง กีตาร์มีส่วนตัวเป็นกล่องกำทอน ซึ่งในกีตาร์ อะคูสติคจะเจาะเป็นช่อง ส่วนกีตาร์ไฟฟ้ามักจะตัน และมีโพรงในส่วนคอกีตาร์ โดยทั่วไปแล้วส่วนหัวของกีตาร์จะยึดขึ้นไปจากคอ เพื่อใส่ลูกบิดหมุนสายสำหรับปรับเสียง กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้แพร่หลาย และใช้กับดนตรีหลากหลายสไตล์ นับเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้บรรเลงเดี่ยวอย่างกว้างขวางที่พบเห็นมากที่สุดคือกีตาร์คลาสสิก และยังเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีประเภท บลูส์ และดนตรีร็อกอีกด้วย กีตาร์สามารถเล่นในยามว่าง หรือ เป็นงานอดิเรก ได้ดี

ภาพประกอบที่ 6 กีตาร์1

ภาพประกอบที่ 7 กีตาร์2

จึงเป็นเครื่องดนตรีที่ข้าพเจ้านั้นเลิกมาเพื่อที่จะแสดงออกถึงตัวตนและความทรงจำของข้าพเจ้ามากที่สุดก็คือกีตาร์ เพราะเป็นเครื่องดนตรียอดนิยมที่เด็กหลายๆคน ใฝ่ฝันที่จะได้เล่นมันเป็นส่วนใหญ่นัก ข้าพเจ้าเองก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ชื่นชอบและสนใจในเครื่องดนตรีชนิดนี้จน ศึกษาวีธีการเล่นด้วยตนเอง จะเป็นเครื่องดนตรีชิ้นแรกๆที่สนใจและจริงจังกับการเล่นและฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก

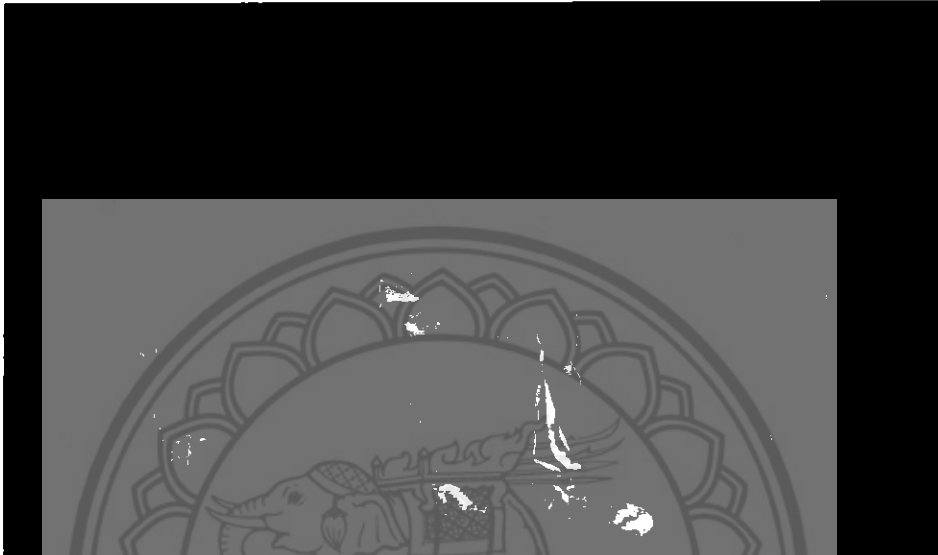
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

ศิลปะแบบเรียลลิสม์(Realism)

เกิดขึ้นสมัยกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880)

มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศสศิลปะแบบเรียลลิสม์(Realism) หรือศิลปะสังคมนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานเหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในตามธรรมชาติรวมถึง การสร้างสรรค์งานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม ภาพเกี่ยวกับวิถีชีวิตคนเมืองและชนบทในยุคสมัย ปฏิเสธเนื้อหาเรื่องราวในแบบคลาสสิกและเชิงเปรียบเทียบที่แฝงความหมาย ด้วยความเห็นว่า ศิลปะควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงตามธรรมชาติ ปฏิเสธ เรื่องราวเกี่ยวกับความกล้าหาญ ความรุนแรงแบบโรแมนติกมาแสดงในรูปแบบง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน การใส่อารมณ์ตนเองเป็นลักษณะของการยึดวัตถุ สร้างสรรค์ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งศิลปินเชื่อว่าความงามอยู่ในทุกหนทุกแห่ง รูปแบบที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic)เป็นการถ่ายทอดโดยการใช้สื่อรูปแบบตามธรรมชาติ เช่น ทิวทัศน์ ภาพคน นูนนิ่ง ศิลปินอาจถ่ายทอดตามตาเห็น โดยศิลปินมีโอกาสเลือกมุม การจัดวางรูปแบบ การตัดทอนบางส่วน นำมาแสดงเฉพาะบางส่วน ซึ่งศิลปะลักษณะนี้ดูเหมือนเรียนแบบธรรมชาติก็จริง แต่การเรียนแบบธรรมชาติของศิลปิน ไม่ใช่เป็นกระจกเงาที่ต้องสะท้อนทุกสิ่งตรงหน้าให้ปรากฏ ศิลปินจะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ เทคนิค วิธีการ ฯลฯ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปิน ส่วนผู้ดูจะอาศัย

ประสบการณ์เดิมมาประกอบในการตีความโดยการเปรียบเทียบมาเหมือนคล้าย สวย ไม่เหมือน หรือสิ่งอื่นๆ โดยนำเอาเกณฑ์จากธรรมชาติมาตัดสินใจ และศึกษาเทคนิค วิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อน ให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานนั้น

ภาพประกอบที่ 8 "The Interior of My Studio A Real Allegory" 1856 ศิลปิน Gustave Courbet

ที่มา : <http://angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/ศิลปะแบบเรียลลิสม์-realism/>

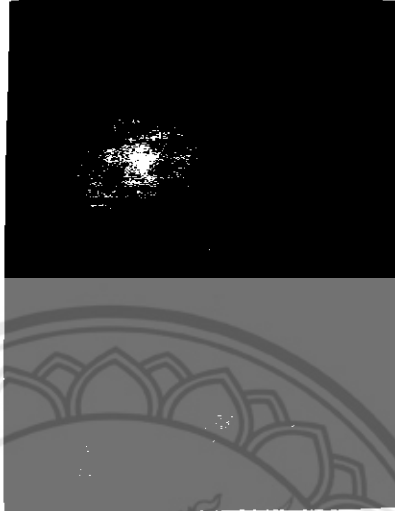

ภาพประกอบที่ 9 "A Bar at the Folies-Bergère" 1882 ศิลปิน Édouard Manet

ที่มา : <http://angiegroup.wordpress.com/2016/03/26/ศิลปะแบบเรียลลิสม์-realism/>

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ปีเตอร์ คลาส(Pieter Claesz)

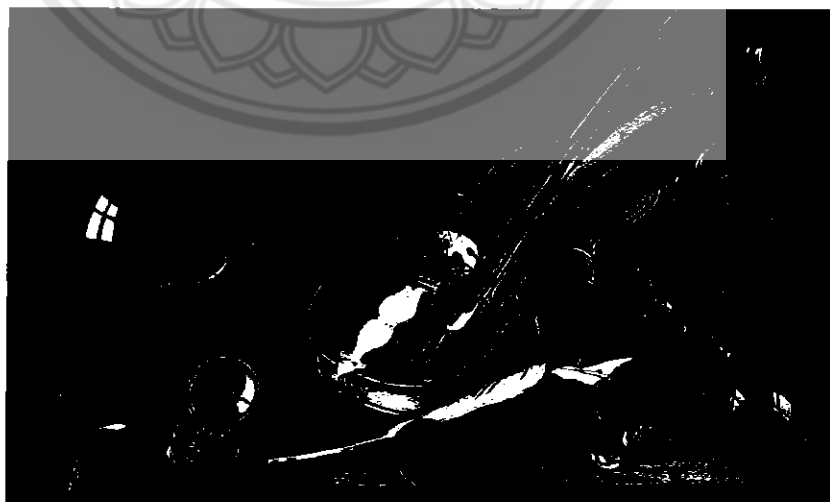
ภาพประกอบที่ 10 ปีเตอร์ คลาส(Pieter Claesz)

เกิดเมื่อ: พ.ศ. 2140, Berchem, แอนต์เวิร์ป, เบลเยียม

เสียชีวิตเมื่อ: 1 มกราคม 2204, ฮาธาเลม, เนเธอร์แลนด์

ยุค: บารอก เป็นที่รู้จักเรื่อง: จิตรกรรม หุ่นนิ่ง

เค้าเป็นศิลปินจิตรกรรมชาวเบลเยียม งานของเค้าจะเป็นแนวหุ่นนิ่งที่มีลักษณะเด่นที่เงาสะท้อนบนพื้นผิววัตถุ

ภาพประกอบที่ 11 Vanitas with Violin and Glass Ball

ที่มา: <https://www.rijksmuseum.nl/en/rijksstudio/artists/pieter-claesz>

ภาพประกอบที่ 12 Vanitas Still Life With The Spinario

ที่มา: <https://www.rijksmuseum.nl/en/rijksstudio/artists/pieter-claes>

ภาพประกอบที่ 13 still life with crystal ball

ที่มา: <https://www.rijksmuseum.nl/en/rijksstudio/artists/pieter-claes>

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้าพเจ้ามีความประทับใจในศิลปินที่มีการนำการจัดวางองค์ประกอบของหุ่นนิ่งของสิ่งของเครื่องดนตรีที่ถูกจัดวางไว้อย่างดี และลักษณะของการเขียนแบบซ้อนผีแปลง ทำให้ภาพมีลักษณะเหมือนจริงและบรรยากาศในภาพ นำเสนอถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี เป็นผลงานจิตรกรรมในทางศิลปะ นอกจากผลงานของศิลปินจะมีคุณค่าทางสุนทรียภาพแล้ว ยังเป็นตัวสื่อถึงเรื่องราวของบุคคลตัวตน ในลักษณะต่างๆ จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจนำเอารูปแบบมาปรับใช้ในงานจิตรกรรม ผ่านเรื่องราวต่างๆของความทรงจำและความประทับใจของข้าพเจ้า

แนวคิดในการสร้างสรรค์

คำนิยามของศิลปะ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ นิยามว่า นักปรัชญาสำคัญของกรีก คือ เพลโต (Plato: 428-349 B.C.) และ อริสโตเติล (Aristotle: 384-322 B.C.) ทั้งสองคน ให้ความเห็นว่าเป็นศิลปะคือการเลียนแบบ (ความเหมือน จริง) อะไรงานอย่างจากโลกภายนอกโดยทำให้เหมือนต้นแบบมากที่สุด การเลียนแบบในที่นี้หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับโลกภายนอกอย่างตรงไปตรงมา แต่โลกภายนอกของทั้งสองคนมีความ แตกต่างกัน คือ โลกภายนอกของเพลโต หมายถึง ปรากฏการณ์หรือเปลือก แต่โลกภายนอกของ อริสโตเติล หมายถึง แก่นหรือสิ่งสากล (universal thing) ซึ่งเป็นโลกของแบบ (world of form) เป็น โลกของความจริง เป็นอมตะ สมบูรณ์ และมีค่าสูงสุด มีลักษณะเป็นนามธรรม เข้าถึงได้ด้วยการคิดและ เหตุผล อีกโลกหนึ่งเป็นโลกของผัสสะ (world of sensible) โลกที่มนุษย์อาศัยอยู่นั้น เป็นโลกแห่งมายา หรือโลกที่ปรากฏมีการเปลี่ยนแปลงและขาดความสมบูรณ์ เป็นโลกที่เข้าถึงได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 สิ่งที่มีอยู่ในโลกแห่งผัสสะ ได้แก่ ธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ คน สัตว์ วัตถุและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้ง การกระทำของมนุษย์ (ความดี ความชั่ว) เพลโตให้ความสำคัญกับโลกแห่งผัสสะ และถือว่า ศิลปะคือ การเลียนแบบโลกแห่งผัสสะที่ปรากฏต่อสายตา การเลียนแบบของศิลปินนั้นทำได้เพียงบางส่วน หรือคล้ายคลึงกับต้นแบบเท่านั้น เพราะศิลปินเลียนแบบด้วยผัสสะได้เพียงบางส่วนเท่าที่มองเห็น อริสโตเติล มีความเห็นที่ต่างจากเพลโต แม้จะเป็นศิษย์และมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเลียนแบบของ เพลโตก็ตาม แต่อริสโตเติลเห็นว่า ผลที่เกิดจากการเลียนแบบเป็นสิ่งมีคุณค่า การเลียนแบบเป็น สัญชาตญาณอย่างหนึ่ง มนุษย์ต่างจากสัตว์ตรงที่รู้จักการเลียนแบบ บทเรียนแรกของมนุษย์ก็เกิดจาก การเลียนแบบ มนุษย์ได้รับความเพลิดเพลินและเรียนรู้จากการเลียนแบบ (2549, หน้า 56)

ความหมายของศิลปะในทัศนคติของผู้สร้างสรรค์

ศิลปะ คือ การแสดงออกทางความงาม เป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดคุณค่า แม้จะมีการเลียนแบบ ธรรมชาติ ที่การมุ่งให้เกิดความเหมือนจริงจริงตามที่สายตามองเห็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เปรียบเทียบได้กับการเขียนภาพเหมือนทั่วไป แต่ก็สามารถใช้อารมณ์ความรู้สึกเข้าไปปรุงแต่งให้เกิด ความงามตามที่คนของผู้สร้างสรรค์ได้

ศิลปะตามจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความ งาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความ งาม" ดุจเดียวกับ "ความไพเราะ" ในคีตศิลป์ เมื่อพิจารณาย้อนกลับไปในอดีต "มาตรฐานของ ความงาม" เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทุกยุคทุกสมัย ดังเห็นได้ประจักษ์ชัดจากยุคสมัยและลัทธิ ของศิลปะที่ เปลี่ยนไป ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งนอกเหนือจาก "เวลา" และก็คือ "สถานที่" ประเทศแต่ละ ประเทศในแต่ละสมัยล้วนแต่มีมาตรฐานของความงามที่แตกต่างกัน อาจจะสามารถสรุปได้ว่ามาตรฐาน ของความงามนั้นขึ้นอยู่ กับ เวลาและสถานที่ อันที่จริงมาตรฐานของความงาม ในระดับที่เป็น "สากล" คงอยู่ทุกยุคทุกสมัยทุกแห่งหน เป็นที่ยอมรับและยกย่องในความงามที่เป็น "อมตะ" อยู่เหนือกาลเวลา และสถานที่ของศิลปกรรมจำนวนมากก็ปรากฏให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ แจ่มอยู่มากมายในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ทั่วโลก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความงามหลายลักษณะและหลาย ระดับ ความงามเป็นนามธรรมที่จับต้อง ไม่ได้และเป็น "อวัสัย" อย่างยิ่งของบุคคลแต่ละคนที่มีได้ ใช้เพียง "ตา" แต่ให้ "จิตใจ" สัมผัส ไม่มี เครื่องมือใดๆที่วัด "เชิงปริมาณ" ว่าขนาด สัดส่วน น้ำหนัก เท่าใดถึงจะงามเป็นมาตรฐานได้ความงามใน ศิลปกรรมมิใช่เป็นเพียงรูปทรงที่สวยงาม องค์ประกอบที่ ลงตัว และเทคนิคฝีมือที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น แต่ เนื้อหาสำคัญคือ ทัศนคติและเจตนาของศิลปิน ผู้สร้างที่ปรารถนาให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีงามต่อจิตใจและ ปัญญาของผู้ดูอีกด้วย

ศิลปะที่เป็นภาษาแห่งความงามนี้ หมายถึง คุณค่าทางรูปทรงที่มีพร้อมทั้งความงามทาง รูปทรง องค์ประกอบ และเทคนิคฝีมือที่สมบูรณ์ รวมทั้งคุณค่าทางความเป็นจริงและคุณค่าทาง ความดี

ที่มา: <https://ieducationart.wordpress.com>

รูปแบบในการสร้างสรรค์

รูปแบบในลักษณะที่เหมือนจริงตามธรรมชาติ(Realistic) เป็นการถ่ายทอดโดยใช้สื่อรูปแบบ ตามธรรมชาติ เช่น ภาพคน สัตว์ ทิวทัศน์ ดอกไม้ ต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งผู้ดูส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ด้วยเคยมี พื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับรูปแบบเหล่านี้มาแล้ว ศิลปินอาจถ่ายทอดตามตาเห็น หรือนำเอาวัสดุมา จัดวางใหม่ ตามความคิดเห็นที่คิดว่าเหมาะสมโดยศิลปินมีโอกาสเลือกมุม การ จัดวางรูปแบบ การตัด ทอนบางส่วน นำมาแสดงเฉพาะบางส่วน ซึ่งศิลปะลักษณะนี้ดูเหมือนเลียนแบบธรรมชาติก็จริง แต่การ เลียนแบบธรรมชาติของศิลปิน ไม่ใช่เป็นกระเจกเงาที่ต้องสะท้อนทุกสิ่งตรงหน้าให้ปรากฏ ศิลปิน จะ สอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ เทคนิค วิธีการ ฯลฯ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปิน ส่วนผู้ดูจะอาศัยประสบการณ์เดิมมาประกอบในการ ตีความ โดยการเปรียบเทียบว่าเหมือน คล้าย สวย ไม่เหมือน หรือสิ่งอื่น ๆ โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็น เกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาเทคนิค วิธีการ ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานนั้น

ที่มา: <http://danayart103.blogspot.com/2010/06/art.html>

สรุปการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

จากประสบการณ์และการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเข้าใจทำให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะที่มีคุณค่ายิ่งขึ้น ในการศึกษาข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจในรูปแบบงานที่เป็นแบบรูปธรรม(Realistic) สามารถสัมผัสและเข้าใจได้ ส่วนใหญ่มักเลียนรูปทรงจากธรรมชาติ ตาม แนวคิดปรัชญาทางศิลปะของอริสโตเติล ที่มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอสุนทรีย์ของรูปทรงและสีสันที่ แฝงความหมาย ผ่านกลวิธีการที่ร่องรอยแปรงในรูปทรงเหมือนจริงและนำเสนอเนื้อหาที่เป็น อັตลักษณ์ เฉพาะตน เพื่อให้เกิดจินตภาพ มีความงามที่เต็มไปด้วยลวดลาย ประติประดอย สีสจัด จนเกิดความน่า ทึ่ง ทั้งนี้ อิทธิพลและแนวคิดในการสร้างสรรค์ จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ได้แนวทางของรูปแบบ (Form) ที่มีลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของงานจิตรกรรม ได้แก่โครงสร้างต่างๆ เช่น โครงสร้างทาง ทศนธาตุที่ประกอบไปด้วยเส้น สี รูปทรง แสงเงา ฯลฯ ที่จัดรวมเป็นเอกภาพในการปฏิบัติการ สร้างสรรคงานของผู้สร้างสรรค์ศิลปินพันธฺุดรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเรื่องราวของความทรงจำที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตในลักษณะความทรงจำที่ประทับใจและมีอิทธิพลต่อจิตใจ เพื่อถ่ายทอดอัตลักษณ์ที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่ามีความสำคัญต่อจิตใจ ที่เป็นรสนิยมความประทับใจ ตรงใจ อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์ที่เป็นคนรักในศิลปะดนตรี ผ่านรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยให้กระบวนการทางจิตกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่มีทัศนธาตุเป็นสิ่งที่แสดงความรู้สึกและใช้หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ ประกอบกับมุมมอง กลวิธี และทัศนคติของผู้สร้างสรรค์ ที่ใช้ในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการวิจัยแบบสร้างสรรค์ อาศัยกระบวนการและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ดังนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์
2. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
3. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานก่อนที่จะพัฒนามาเป็นผลงานในศิลปนิพนธ์ชุด จินภาพแห่งความทรงจำได้มีการสร้างผลงานที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับความรักของสุนัขที่เป็นเสมือนเพื่อนแท้ของเหล่ามนุษย์เรา มาตั้งแต่สมัยโบราณนานมาแล้ว ขนาดมนุษย์บางคนยังมีสามารถที่จะเป็นแม่กระทิงเพื่อนแท้ต่อมนุษย์ด้วยกันเองได้เลย แต่สุนัขนั้นไม่ว่าเราจะดูตัวว่ากล่าวมันเช่นไร หุบตีด้วยความโมโหมันเช่นไร แต่มันกลับไม่แสดงอาการต่อต้านเราแม้แต่น้อย สุดท้ายมันก็ไม่เคยจะโกรธเรา ซึ่งเป็นความผูกพันดี ของข้าพเจ้ากับสุนัขของข้าพเจ้าเอง ที่มีความผูกพันดีกันมากเพราะชีวิตก็คลุกคลีกับสุนัขมามากมาย อีกทั้งความประทับใจหลายอย่างที่มีต่อสุนัข เช่น ความรักระหว่างแม่ลูก ของสุนัขนั้นเป็นอะไรที่ประทับใจอย่างสุดซึ้ง จึงเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานชิ้นก่อน แต่ผลงานยังไม่เป็นที่พึงพอใจในตัวของข้าพเจ้าเองภายหลังต่อมาจึงเป็นการ

พัฒนาหัวของมาเป็น นัยตัวตนบนวัตถุ ซึ่งเป็นเนื้อหาและรูปแบบของผลงานให้มีความเป็นตัวตนของข้าพเจ้ายิ่งขึ้น ซึ่งมีการปรับแนวเรื่องจากในเชิงลบ ให้เป็นการนำเสนอองค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความทรงจำอันประทับใจในเชิงบวกของข้าพเจ้าเอง

ภาพประกอบที่ 14 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ 1

ภาพประกอบที่ 15 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ 2

ชั้นการศึกษาข้อมูลการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

1.การประมวลความคิด

การวิเคราะห์ความทรงจำความรู้สึกของตนเองและทำความเข้าใจ ประกอบกับการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ความคิดของผู้สร้างสรรค์ตรงกับความต้องการที่จะสื่อสารลงบนผลงาน เพราะสิ่งเหล่านี้ จะเป็นตัวกำหนดในการสร้างภาษาแบบเฉพาะทางทัศนศิลป์ที่ผ่านการเห็นกับการสื่อความหมาย คือค่า ของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทัศนธาตุกับกฎเกณฑ์ทางการเห็น การรับรู้ทำหน้าที่เป็นตัวแปลความ หรือสื่อข้อมูลจากการเห็นให้เป็นความหมายที่เข้าใจได้ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพในการรับรู้ที่ตั้งอยู่ บนพื้นฐานของประสบการณ์ทางการมองเห็นด้วย ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จึงสร้างสรรค์เพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า ที่มีการแสดงออกทางความทรงจำในเรื่องราวที่ประทับใจในชีวิตที่สื่อออกมาให้บุคคลอื่นเห็นด้วยสภาพการณ์ต่างๆ การสร้างผลงานยังต้องอาศัยส่วนประกอบทางศิลปะที่มีความสัมพันธ์กันทั้งรูปแบบและเนื้อหา นำไปสู่การสร้างสรรค์งานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ คือ

องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกความคิดหรือความงามซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นและส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุการสร้างสรรคงานศิลปะให้ได้ดั่งนั้น ผู้สร้างสรรค์จะต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบศิลป์เป็นพื้นฐานเสียก่อนไม่เช่นนั้นแล้วผลงานที่ออกมาจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนักซึ่งองค์ประกอบหลักของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

2.การศึกษาข้อมูลด้านรูปทรง (FORM)

รูปทรง คือ สิ่งที่มองเห็นได้ในงานทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำ สี เส้น น้ำหนัก และ พื้นผิว โดยใช้สีน้ำมันในการสร้างงานจิตรกรรม รูปทรงให้ความพอใจต่อความทรงจำ สามารถรับรู้ เห็นสัมผัสได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือโครงสร้างทางรูปและโครงสร้างทางวัตถุ

2.1.โครงสร้างทางรูป

โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ส่วนที่เป็นเรื่องของทัศนธาตุ(Visual Element) ที่รวมกันเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งทั้งหลายตามสิ่งที่ตาเห็น เป็นเอกภาพประกอบด้วย

2.1.1.สี ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีเหลือง สีน้ำเงิน สีส้ม สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีเขียวน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะ อันเป็น องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

2.1.2.เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรงเพื่อสร้างความขัดแย้ง และ ความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงาน

2.1.3.ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค้นำ ความอ่อน กลาง แก่ของน้ำหนัก มา สร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำหนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้าน ระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

2.1.4.พื้นผิว ผู้สร้างสรรค้ใช้การระบายสีด้วยลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิว ของสิ่งต่างๆเช่น ผิวหนังของวัตถุ พื้นผิวโลหะ พื้นผิวของไม้ ผ้า กระดาษ พื้นผิววัตถุที่มีความ มันวาวและด้าน ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นใน งานศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากภาพถ่ายวัตถุจริง

2.2.โครงสร้างทางวัตถุ

โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดิน หิน ไม้ กระดาษ โลหะรวมถึงกลวิธีที่ใช้ กับวัสดุเหล่านั้นด้วย เช่น การระบาย การปั้น การแกะสลัก การทอ ฯลฯ ในการสร้างสรรคศิลปะ นิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานทางทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมแบบ เหมือนจริงบนระนาบ 2 มิติ แบบลงตา 3 มิติ ในลักษณะแบบรูปธรรม ที่ใช้สีน้ำมันในการระบายลงบนผ้าใบ

3.การศึกษาข้อมูลด้านเนื้อหา(CONTENT)

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากงานศิลปะ โดยเนื้อหาให้ความสนใจต่อความรู้สึกทางจิตใจและ อารมณ์โดยถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิต เนื้อหาคือส่วนที่รับรู้ในเรื่องของความหมาย อารมณ์ และ ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านรูปทรงโดยมีองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ส่วน คือ

3.1.เรื่อง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค้สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานศิลปะใน รูปแบบที่เป็น"รูปธรรม"คือเรื่อง เครื่องดนตรีที่เคยเล่นและยังเล่นอยู่ที่มีความผูกพันรั

3.2.แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับ ดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อน และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยา ใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

3.3.เนื้อหา คือส่วนที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ(Artistic Form) เป็นการนำเสนอ องค์ประกอบที่แสดงเรื่องราวอันแฝงความหมายที่เป็นนามธรรมของความประทับใจในความทรงจำ ในการบันทึกเรื่องราวของความทรงจำที่ประทับใจจะมีอิทธิพลต่อจิตใจ อย่างเป็นเอกภาพในเชิงบวกสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง

เนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราว สัญลักษณ์

เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ประกอบด้วย

- 1.เอกภาพ(Unity) เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา
- 2.ความสมดุล(Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน(Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก
- 3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพเสมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงานและสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาผลักระยะให้มีความใกล้ไกล
- 4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงา และวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว
- 5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีฉันทของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์ โดยต้องการเน้นฝีมือรอมมากก็เนื้อหาเรื่องราว คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพัน และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

4. การศึกษาด้านกลวิธี

สีน้ำมัน (Oil paint) เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยรงควัตถุที่ผสมกับน้ำมันระเหย (Drying oil) ซึ่งเป็นน้ำมันจากพืช เช่น น้ำมันลินสีด (Linseed) ซึ่งกลั่นมาจากต้นแฟลกซ์หรือน้ำมันจากเมล็ดป๊อปปี ในปี ค.ศ. 1410 ศิลปินหนุ่มชื่อ แจน แวน อิคค์ (Jan Van Eyck) พบวิธีการเขียนภาพโดยใช้น้ำมันวาร์นิชบรูกส์ชาวผสมน้ำมันลินสีดกับสีฝุ่น ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเขียนภาพแบบสีน้ำมันที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ สีน้ำมันเป็นสีที่บดแสง เวลาระบายมักใช้สีขาวผสมให้ได้น้ำหนักอ่อนแก่ งานวาดภาพสีน้ำมันมักเขียนลงบนผ้าใบ (Canvas) เพราะมีความคงทนมากและกันน้ำ การวาดภาพสีน้ำมัน สามารถวาดภาพที่มีขนาดใหญ่ๆ และสามารถแก้ไขงานด้วยการเขียนทับงานเดิมได้ สีน้ำมันสำหรับเขียนภาพจะบรรจุในหลอด ซึ่งมีราคาสูงต่ำขึ้นอยู่กับคุณภาพสำหรับการใช้งาน จะผสมด้วยน้ำมันลินสีด ซึ่งทำให้เหนียวและเป็นมัน แต่ถ้าใช้น้ำมันสน จะทำให้แห้งเร็วขึ้นสีด้าน พู่กันที่ใช้ระบายสีน้ำมันเป็นพู่กันแบบที่มีขนแข็งๆ

การระบายสี (Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน หรือแปรงหรือวัสดุอย่างอื่นมาระบายให้เกิดเป็นภาพ การระบายสี ต้องใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือมากกว่าการวาดเส้น ผลงานการระบายสีจะสวยงามเหมือนจริงและสมบูรณืแบบมากกว่าการวาดเส้น

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

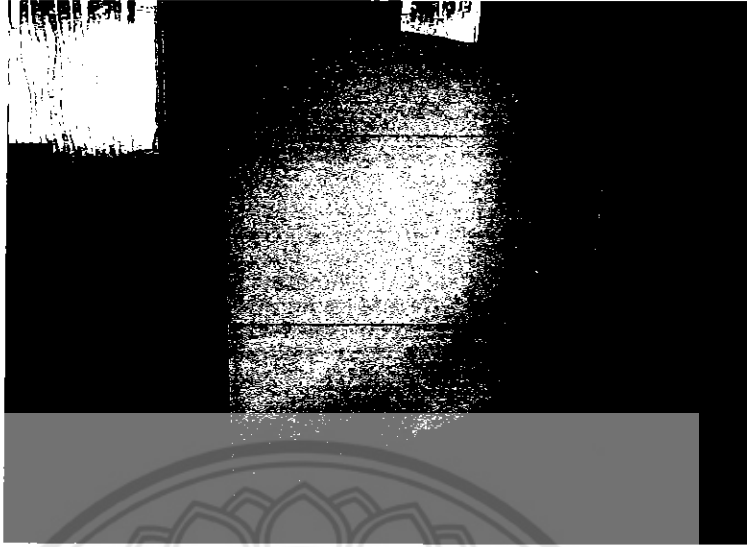
ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์มีการรวบรวมจัดบันทึกข้อมูล และรายละเอียดระหว่างการทำ เพื่อให้อธิบายขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
2. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

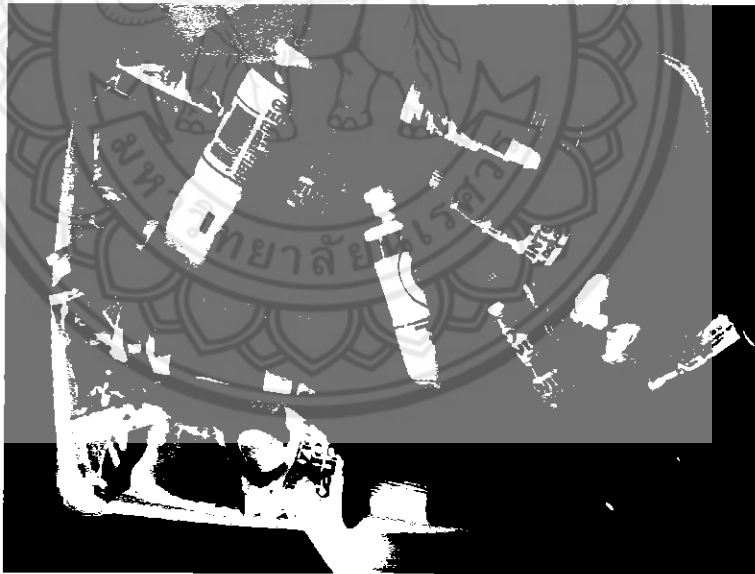
1. ส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1.1. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

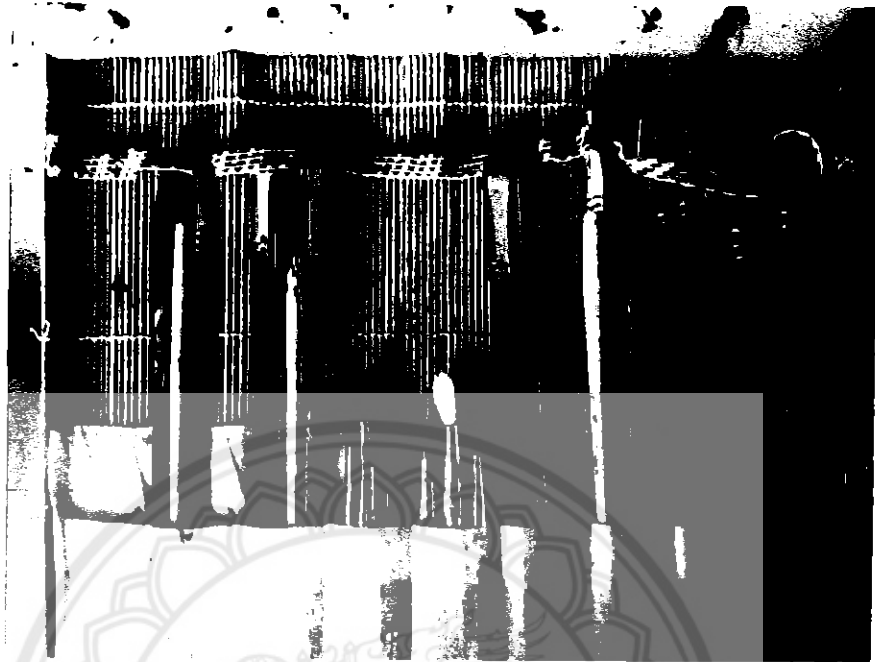
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบเพราะสีน้ำมันเป็นสีที่บดแสง เวลาระบายมักใช้สีขาวผสมให้ได้น้ำหนักอ่อนแก่ ซึ่งวาดภาพสีน้ำมัน จะมีความคงทนมากและกันน้ำเนื่องจากสีน้ำมันแห้งช้ามากจึงต้องใช้เวลาในการสร้างสรรคืนานโดย สามารถวาดภาพสีน้ำมันที่มีขนาดใหญ่ๆ และสามารถแก้ไขงานได้ด้วยการเขียนทับงานเดิมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์จึงประกอบด้วย เฟรมผ้าใบแคนวาส, ภาตรองสี, พู่กัน, ถังใส่น้ำ, ผ้าสำหรับ เช็ดพู่กัน, สีน้ำมัน, ลินสีด, น้ำมันล้างสีน้ำมัน และเกรียงผสมสี

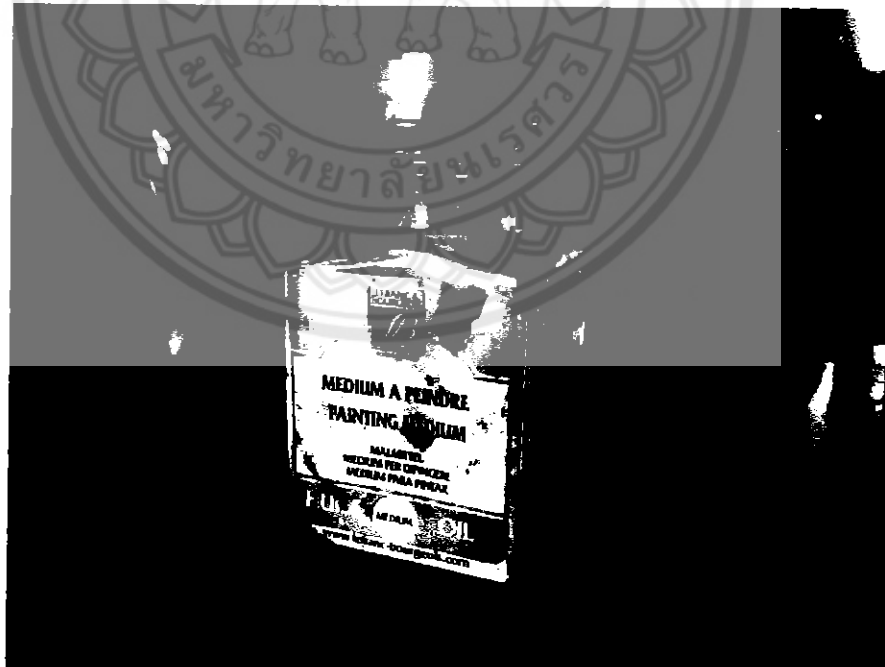
ภาพประกอบที่ 16 เฟรมผ้าใบแคนวาส

ภาพประกอบที่ 17 สีน้ำมัน

ภาพประกอบที่ 18 ฟูกันสีน้ำมัน

ภาพประกอบที่ 19 น้ำมันลินซีด

ภาพประกอบที่ 20 ถังน้ำ

ภาพประกอบที่ 21 ผ้าเช็ดสี

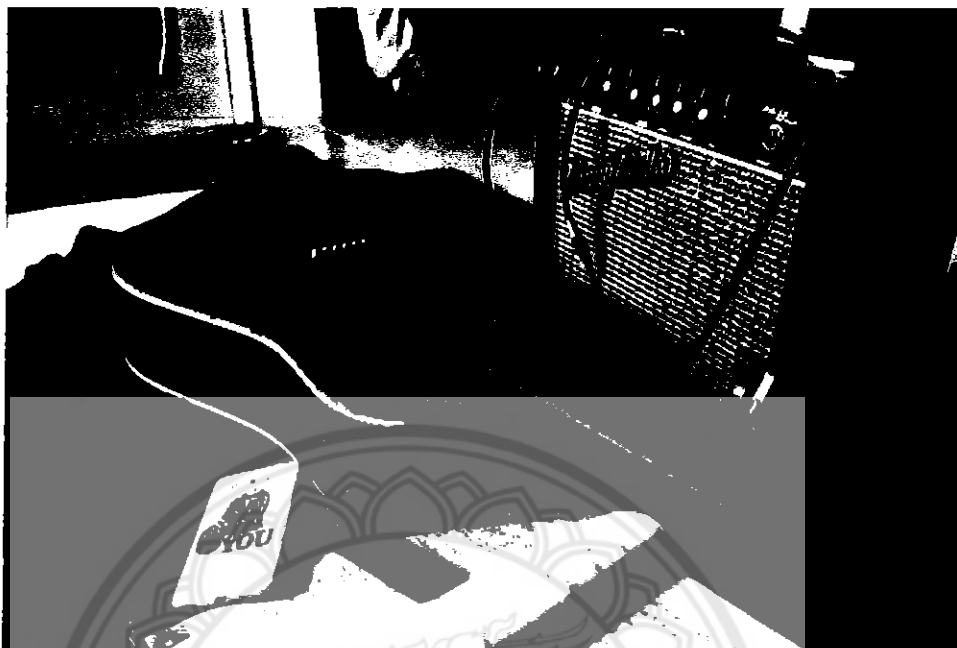
ภาพประกอบที่ 22 เกรียงสำหรับผสมสี

ภาพประกอบที่ 23 จานสี

ภาพประกอบที่ 24 สถานที่ทำงาน

ภาพประกอบที่ 25 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ 1

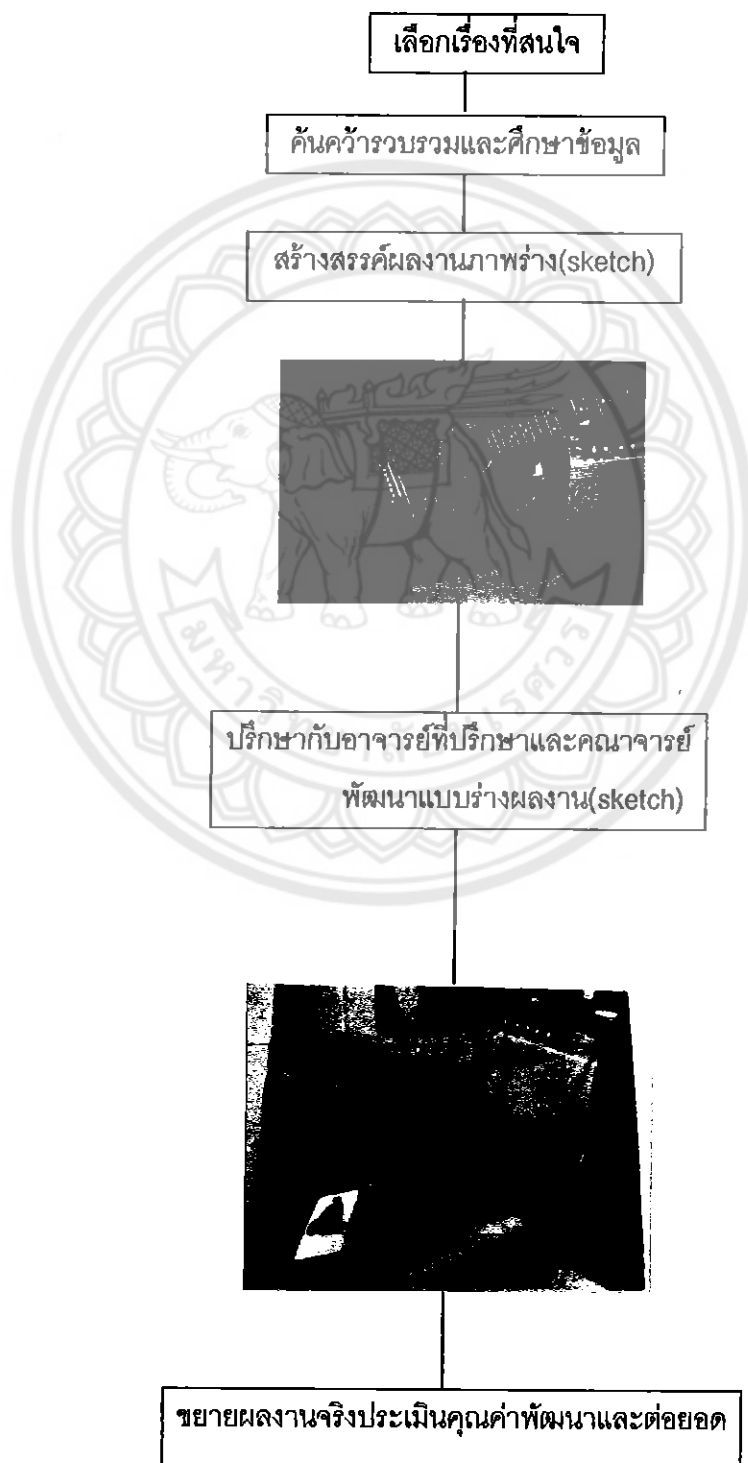

ภาพประกอบที่ 26 ข้อมูลภาพถ่ายในการทำภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ 2

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์มีวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

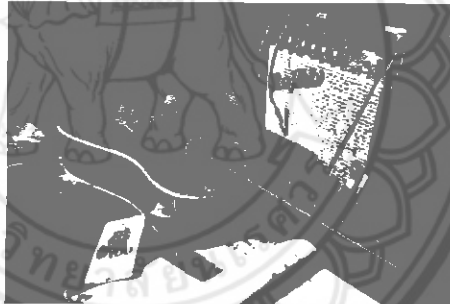
แผนภาพ 1 แสดงวิธีในการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการทำภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์แต่ละชิ้น อาศัยการถ่ายภาพแล้วนำมาแสงและสีให้ได้ตามต้องการ โปรแกรม Photoshop เป็นหลักในการสร้างภาพร่าง(sketch) และ ปรับภาพมาตรงอิ่งเน้นสีและแสงเพื่อให้ได้ตามต้องการอีกที

ภาพประกอบที่ 27 จัดหุ่่นถ่ายภาพ

ภาพประกอบที่ 28 ปรับแต่งภาพในโปรแกรมโฟโตช้อป (Photoshop)

ภาพประกอบที่ 29 ปรับภาพออกมาแต่งสีแสงเงาด้วยดินสอสี

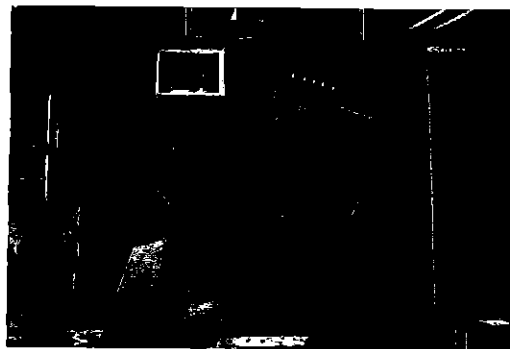
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ สำหรับการขยายภาพร่างเป็นผลงานจริง จำเป็นต้องมีการเตรียมเฟรมผ้าใบเพื่อให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์ จึงจะร่างภาพได้แล้วลงสีและและเก็บรายละเอียดในลำดับต่อไป

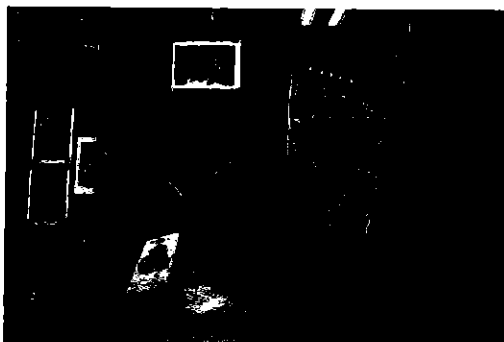
ภาพประกอบที่ 30 ขยายภาพและลงสีคร่าวๆ

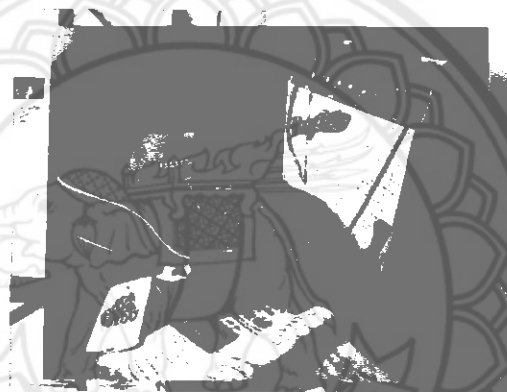
ภาพประกอบที่ 31 คัดรูปทรงและคัดค่าน้ำหนัก

ภาพประกอบที่ 32 เก็บรายละเอียดโดยรวมทั้งภาพ

ภาพประกอบที่ 33 เพิ่มรายละเอียดเล็กๆน้อยๆทั้งภาพ

ภาพประกอบที่ 34 ลงพื้นหลังและเก็บรายละเอียดแสงเงาเพิ่มเติม

ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน(sketch)

ภาพประกอบที่ 35 รายละเอียดในผลงานที่ละส่วนตามภาพร่างผลงาน

บทที่ 4

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในการสร้างผลงาน เพื่อรายงานผลและอธิบายผลการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในแนวคิด ขั้นตอนกระบวนการทำงานทางกลวิธีของผู้สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบมีแบบแผนในการดำเนินงาน มีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายที่เป็นสัญลักษณ์เฉพาะในผลงาน อันเป็นสิ่งสร้างขึ้นจากองค์ความรู้ของผู้สร้างสรรค์ และถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะ ที่มีคุณค่าทางสุนทรีย์ภาพ มีประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการกำหนดแนวทางที่เป็นหลักการวิเคราะห์ โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ การสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างมีจินตนาการทางความคิด กระบวนการสร้างสรรค์จึงมีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนที่สอดคล้องต่อเนื่องกันโดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์ รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วนๆ ที่ละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ องค์ประกอบศิลป์ และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านกลวิธีการแสดงออก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่า อย่างไรก็ตามทางด้านความงาม ทางด้านเนื้อหาสาระ และทางด้านอารมณ์ความรู้สึก

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1

ภาพประกอบที่ 36 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 1"

กลวิธิ จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ

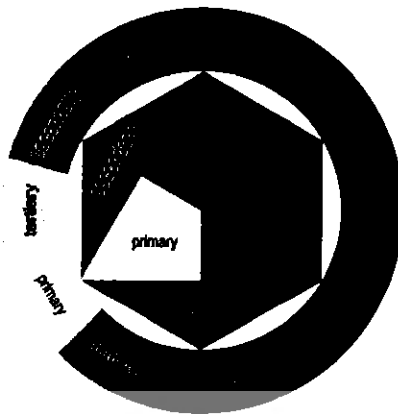
ขนาด 120 X150 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทักษณธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีนํ้าเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงนํ้าเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 37 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหนึ่งในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน เจ้าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร้ใจ มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ ไร้ลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลอดภัย เป็นสีที่ไร้ความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเยียบ สุภาพ สุขุม
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจียบขริ่ม เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

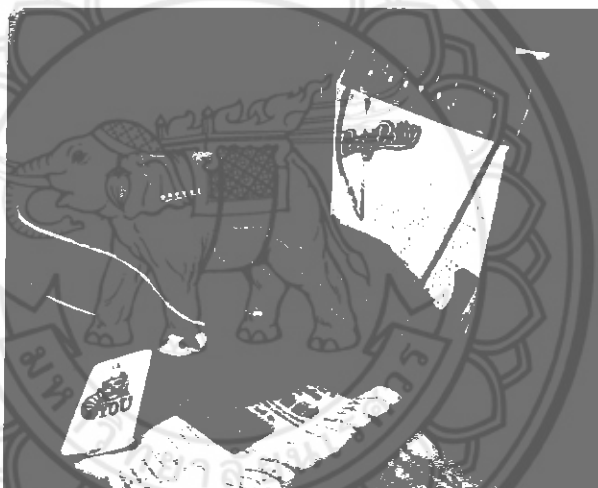
เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง ทักผ่อน เจียบสงบ เฉย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล สร้างความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ย้ายวน และนุ่มนวล

เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะดุดตา

ภาพประกอบที่ 38 เส้นตรงในภาพ

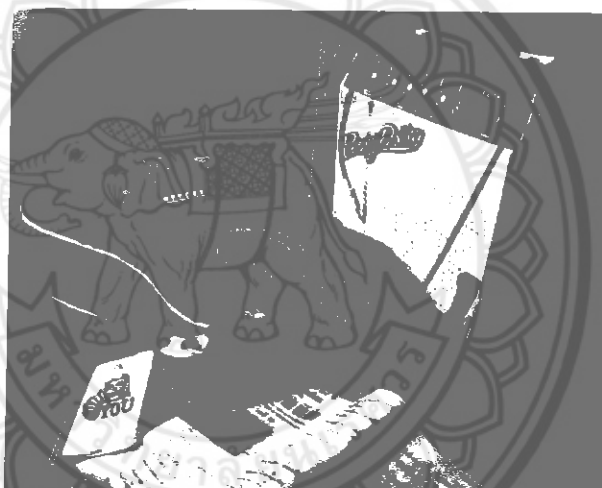
ภาพประกอบที่ 39 เส้นแนวนอนในภาพ

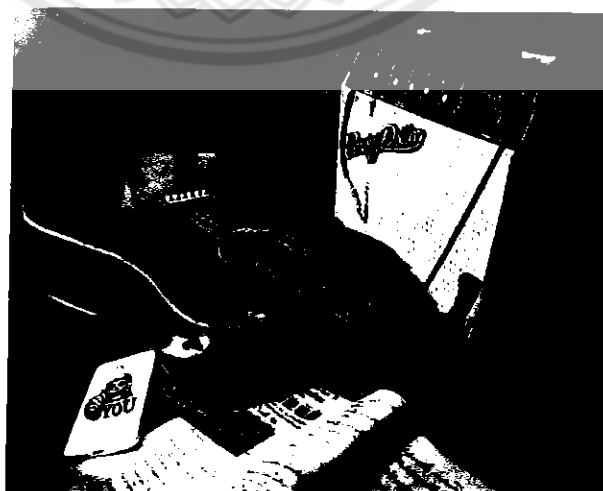
ภาพประกอบที่ 40 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 41 เส้นโค้งในภาพ

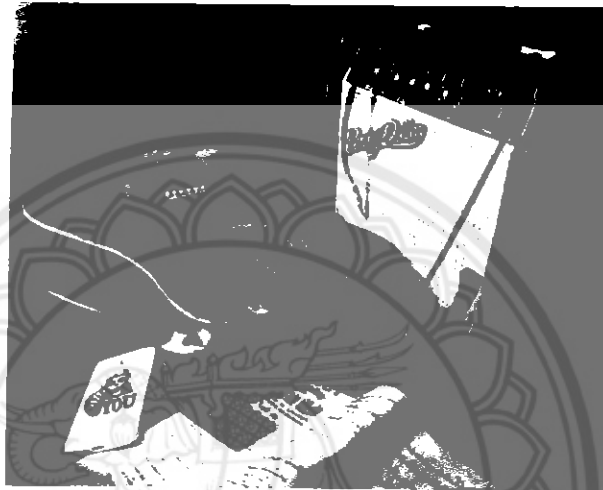

ภาพประกอบที่ 42 เส้นซิกแซกในภาพ

ภาพประกอบที่ 43 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

คำนำหน้านักแสดง ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 44 คำนำหน้านักแสดงในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ หนังสือ พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 45 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะดวงตาในผลงาน

1.2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1.เรื่อง วัตถุที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2.แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อน และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

1.2.3.เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีสันทันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพันรั้ว และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4.เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1.เอกภาพ(Unity)
- 2.ความสมดุล(Balance)
- 3.จุดเด่น(Dominance)
- 4.ความกลมกลืน(Harmony)
- 5.ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในขอผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรคที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรคใช้ภาพเสมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาผลักระยะให้มีความใกล้ไกล

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรคสร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรคใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือวิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรืออนุหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรืออนุได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทิ้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

โทรศัพท์มือถือ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความก้าวล้ำทันสมัยของเทคโนโลยีที่แตกต่างจากหนังสือที่เก่ากว่าและโบราณสื่อถึงว่ายุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วมีสิ่งของที่อำนวยความสะดวกมากมายจึงเป็นยุคสมัยใหม่

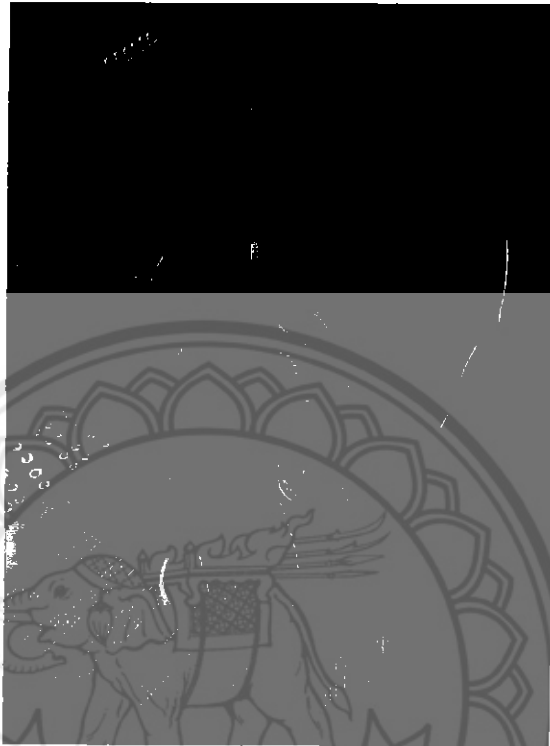

ร่องรอยที่ผู้พิมพ์ของเครื่องดนตรี เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการเวลาที่เนิ่นนานเก่าแก่จนผู้กร่อนหังสลายสื่อถึงเครื่องดนตรีที่มีความเก่าแก่ยาวนานและเต็มไปด้วยเรื่องราวความทรงจำที่ประทับใจ

แอมป์กีตาร์ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง ความทันสมัยของช่วงเวลาและวัตถุสิ่งเครื่องใช้ที่ดูแล้วไม่ธรรมดาเป็นสิ่งที่เครื่องใช้ที่สื่อถึงความแปลกใหม่และวิวัฒนาการของกาลเวลา

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2

ภาพประกอบที่ 46 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 2"

กมลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ

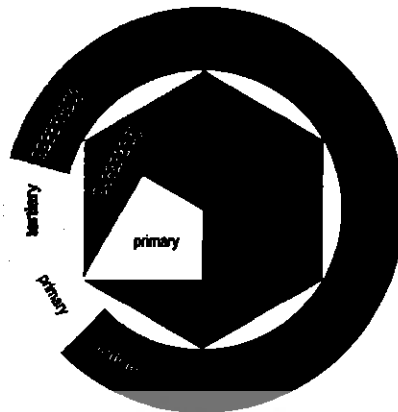
ขนาด 110 X 150 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทักษะธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทักษะธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 47 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหลังในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน ไร้อาารมณณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ทำทนาย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร้ใจ มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ ไร้ลับ ช่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลอดภัย เป็นสีที่ไร้ความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงียบ สุภาพ สุขุม
- สีขาวให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โศกสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจียบขริบ เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง พักผ่อน เจียบสงบ เฉย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล สร้างความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง เข้ายวน และนุ่มนวล

เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะทุดตา

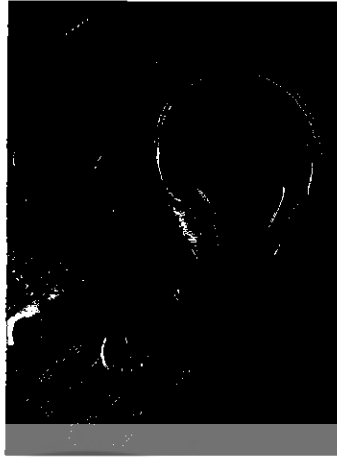
ภาพประกอบที่ 48 เส้นตรงในภาพ

ภาพประกอบที่ 49 เส้นแฉนวนอนในภาพ

ภาพประกอบที่ 50 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 51 เส้นโค้งในภาพ

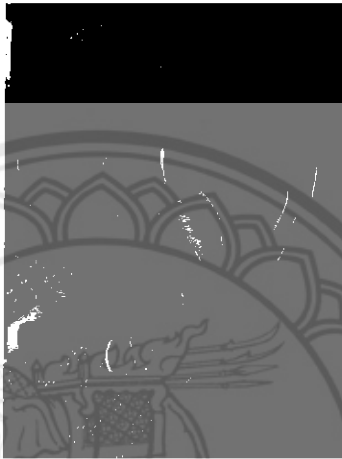

ภาพประกอบที่ 52 เส้นซิกแซกในภาพ

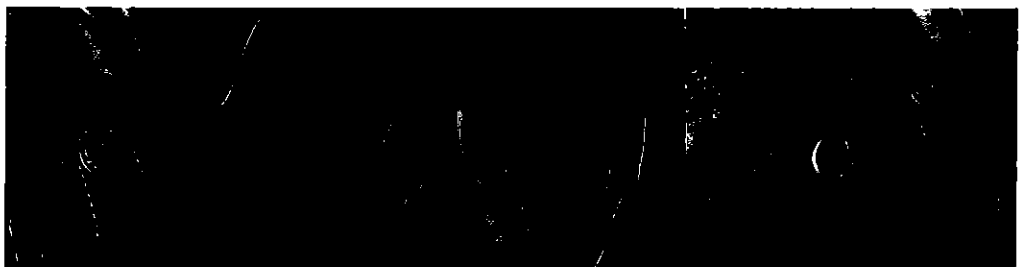
ภาพประกอบที่ 53 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 54 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ ผนัง พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปินหนึ่ง โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 55 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตาในผลงาน

1.2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1.เรื่อง วัตถุประสงค์ที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2.แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อนคลาย และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

1.2.3.เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีสันทันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพัน และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4.เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1.เอกภาพ(Unity)
- 2.ความสมดุล(Balance)
- 3.จุดเด่น(Dominance)
- 4.ความกลมกลืน(Harmony)
- 5.ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในขอผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพเหมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาฉลักระยะให้มีความใกล้เคียง

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือวิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ

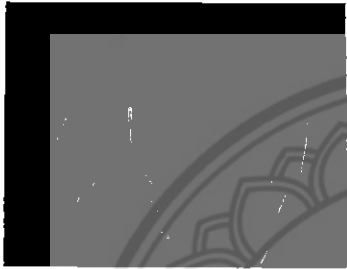
2. การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือขนานนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือขนานได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทั้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปนินพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

กระเป๋าเงิน เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความทนทาน ความสำคัญและแฝงไปด้วยความมีเสน่ห์ของพื้นผิวของหนังแล้ว ร่องรอยของการเย็บมือ ปังบอกถึงความพยายามและความ คลาสสิกและเป็นสิ่งที่ขาดไปได้

ร่องรอยที่ผูกพันของเครื่องดนตรี เป็นสัญลักษณ์ที่ แสดงถึงการเวลาที่เนิ่นนานเก่าแก่จนผู้ร่อนทั้งสลายสื่อถึง เครื่องดนตรีที่มีความเก่าแก่ยาวนานและเต็มไปด้วยเรื่องราว ความทรงจำที่ประทับใจ

ไม้ตีคитар เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง ความเป็นพื้นฐาน และมีความสำคัญอย่างมาในการฝึกฝนดนตรี มันช่วยให้เรา เข้าใจถึงตัวโน้ตซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เราเข้าใจถึงท่วงทำนองของ ดนตรีได้เลย

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3

ภาพประกอบที่ 56 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นิยายตัวตนบนวัตถุหมายเลข 3"

กวิตี จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ

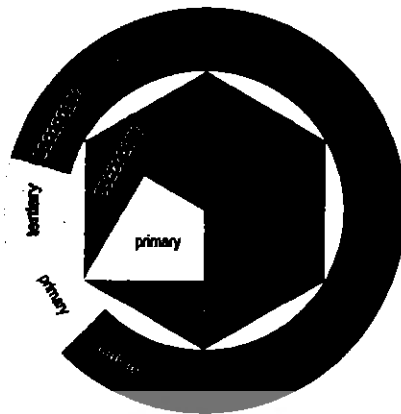
ขนาด 160 X140 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรคใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 57 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหนึ่งในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน ร่าเริงอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ร่าเริง มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ รั้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลอดภัย เป็นสีที่เร้าความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงิบ สุภาพ สุขุม
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุน สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจียบขริม เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง พักผ่อน เจียบสงบ เจย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล สร้างความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง เข้ายวน และนุ่มนวล

เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะดุดตา

ภาพประกอบที่ 58 เส้นตรงในภาพ

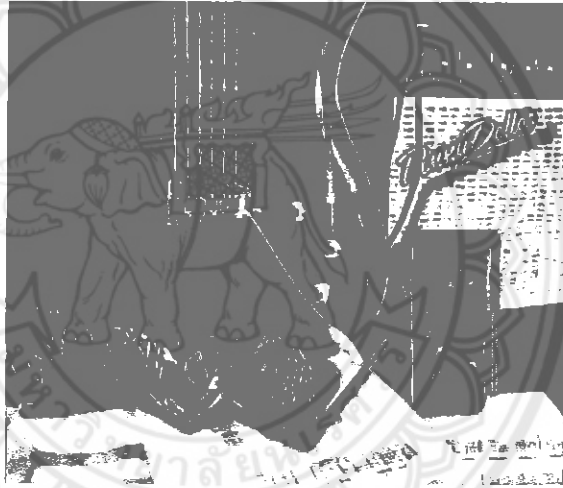
ภาพประกอบที่ 59 เส้นแนวนอนในภาพ

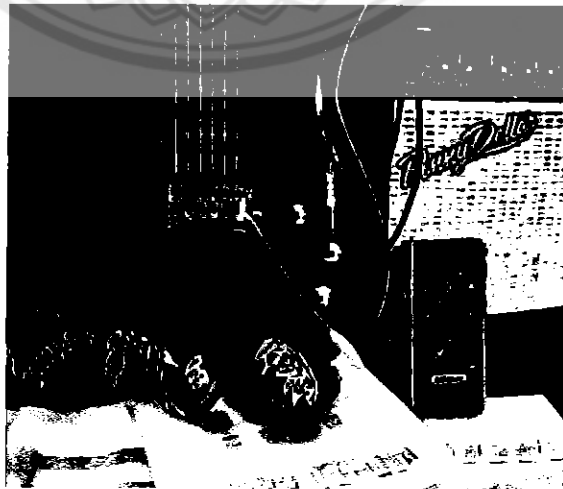
ภาพประกอบที่ 60 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 61 เส้นโค้งในภาพ

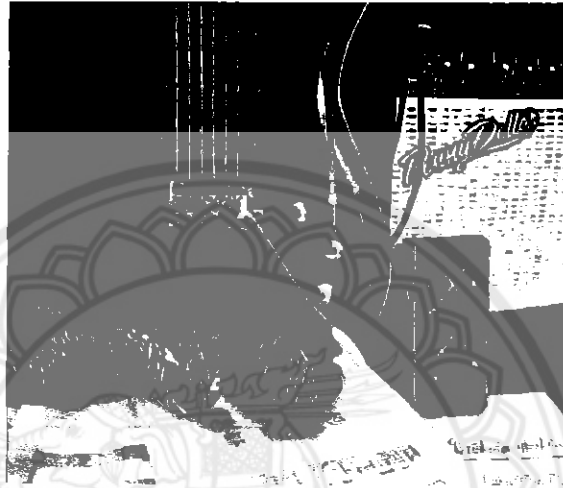

ภาพประกอบที่ 62 เส้นซิกแซกในภาพ

ภาพประกอบที่ 63 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

คำนำหน้าแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 64 คำนำหน้าแสงเงาในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ หนังสือ พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปินหนึ่ง โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 65 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตาในผลงาน

1.2.การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1.เรื่อง วัตถุประสงค์ที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2.แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อนคลาย และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

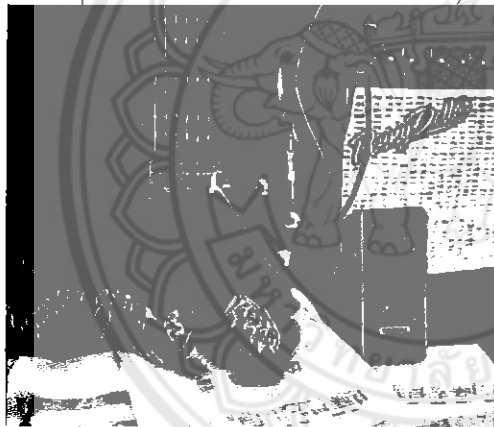
1.2.3.เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีสันทันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพันรั้ว และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4.เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1.เอกภาพ(Unity)
- 2.ความสมดุล(Balance)
- 3.จุดเด่น(Dominance)
- 4.ความกลมกลืน(Harmony)
- 5.ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในขอผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรคที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรคใช้ภาพเหมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาฉลัดระยะให้มีความใกล้ไกล

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรคสร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรคใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการสำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือวิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินในการสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมาประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือขุนหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือขุนได้ ความงามของผลงานจิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้พู่กัน และแปรง ระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและเครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบุรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่างเดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมีความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทิ้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อสีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

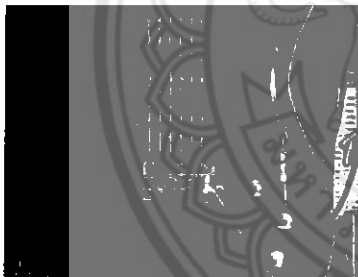
3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปะนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อแทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

ลวดลายกราฟิก เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความทันสมัย ความสดชื่น ความแปลกใหม่ เป็นที่ตื่นเต้นการพัฒนาของยุคสมัยตามกาลเวลาเป็นความขัดแย้งและจุดเด่น

แอมป์กีตาร์ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความทันสมัยของช่วงเวลาและวัตถุสังเคราะห์ที่ดูแล้วไม่ธรรมชาติเป็นสังเคราะห์ที่สื่อถึงความแปลกใหม่และวิวัฒนาการของการเวลา

กีตาร์ไฟฟ้า เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความแตกต่างของการพัฒนาของเครื่องดนตรีแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกีตาร์ที่เป็นไม้ พัฒนาไปเป็นวัตถุสังเคราะห์หมายถึงความแตกต่างระหว่างช่วงเวลา

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 4

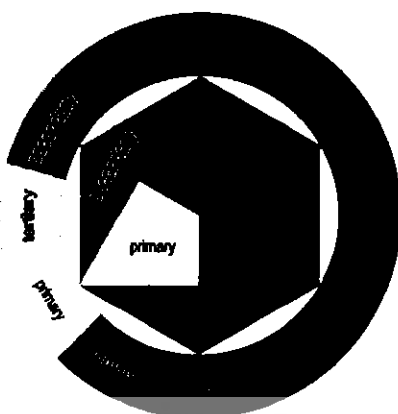
ภาพประกอบที่ 66 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 4"
 กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ
 ขนาด 180 X 130 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 67 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหนึ่งในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน ร่าเริงอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ร่าเริง มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลดปล่อย เป็นสีที่เร้าความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเยือก สุภาพ สุขุม
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เมฆบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจียบขริม เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

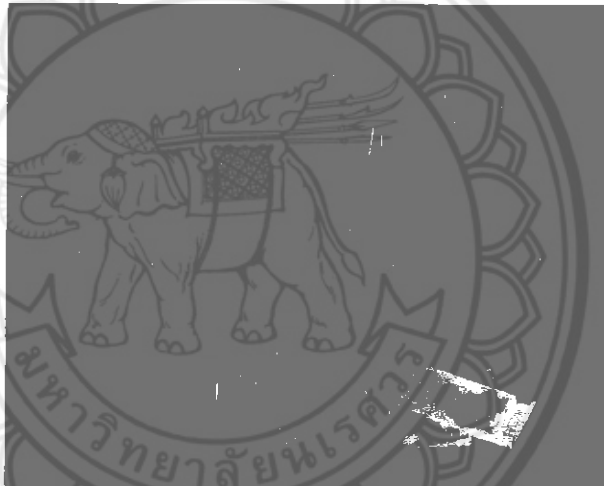
เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง พักผ่อน เจียบสงบ เฉย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง
เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล
สร้างความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง เข้ายวน และนุ่มนวล

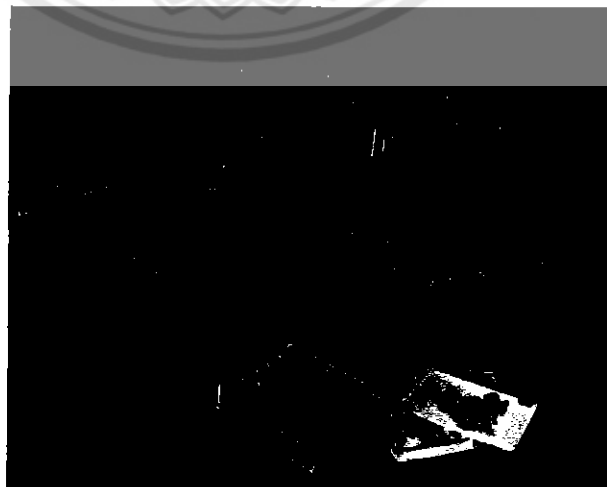
เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะดุดตา

ภาพประกอบที่ 68 เส้นตรงในภาพ

ภาพประกอบที่ 69 เส้นแนวนอนในภาพ

ภาพประกอบที่ 70 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 71 เส้นโค้งในภาพ

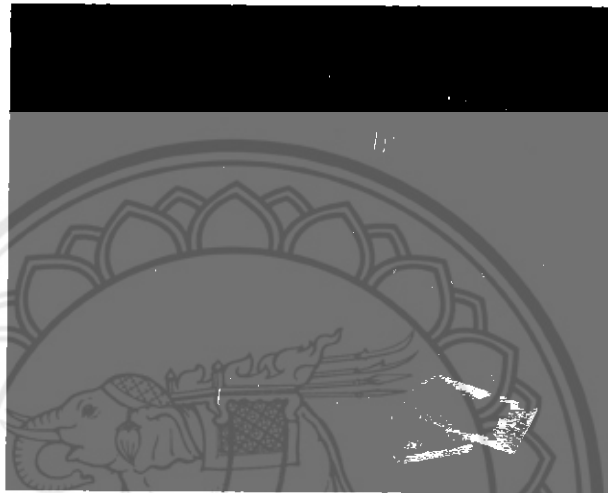

ภาพประกอบที่ 72 เส้นจิกแฉีกในภาพ

ภาพประกอบที่ 73 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค้นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 74 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรคใช้การระบายสีด้วยลักษณะลงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ ผนัง พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 75 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะลงตาในผลงาน

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง วัตถุประสงค์ที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2. แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตรงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อน และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดี ยิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

1.2.3. เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีสันทันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพันดี และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4. เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. เอกภาพ(Unity)
2. ความสมดุล(Balance)
3. จุดเด่น(Dominance)
4. ความกลมกลืน(Harmony)
5. ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในขอผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพเหมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาผลักระยะให้มีความใกล้เคียง

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

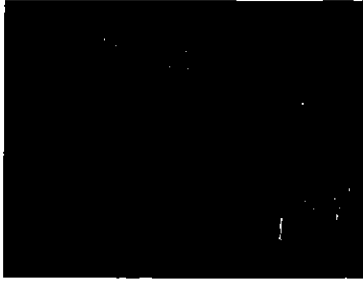
5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์ จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมา ประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และ ศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ

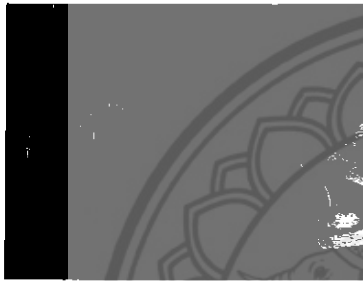
2.การวิเคราะห์ทางทฤษฎีการสร้างสรรค

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วย การขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความ ลึกหรือขนาน แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือขนานได้ ความงามของผลงาน จิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้ พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและ เครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่าง เดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองทฤษฎีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยม มากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมี ความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการ ให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทั้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อ สีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

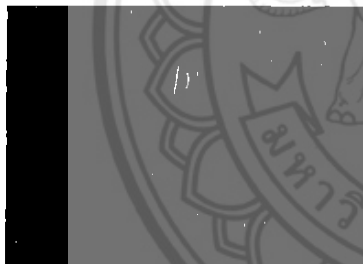
3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปะนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อ แทนหมายความ อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อ ความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

กล้องถ่ายรูป เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความทรงจำ การบันทึกความทรงจำ แล้วสื่อถึงความพัฒนาของเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้นเรื่อยๆ

ไฟและกล่องไฟ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการละเล่น การเสียดวงความไม่แน่นอนของชีวิต หมายถึงงานอดิเรกที่ตัวผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบ

สายไฟ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง ความทันสมัยของช่วงเวลาและวัตถุสังเคราะห์ที่ดูแล้วไม่ธรรมชาติเป็นสิ่งสังเคราะห์ที่สื่อถึงความแปลกใหม่และวิวัฒนาการของการเวลา

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 5

ภาพประกอบที่ 76 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 5"

กลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ

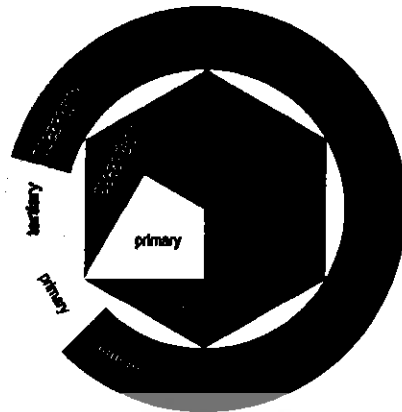
ขนาด 120 X160 ซม.

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทศนธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 77 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหนึ่งในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน ร่าเริงอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ท้าทาย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ร่าเริง มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ เ็นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลดปล่อย เป็นสีที่ไร้ความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหู่ได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเยียบ สุภาพ สุขุม
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ ลึกลับเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค้นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจริญขริม เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง พักผ่อน เจริญสงบ เฉย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล สร้างความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ย้ายวน และนุ่มนวล

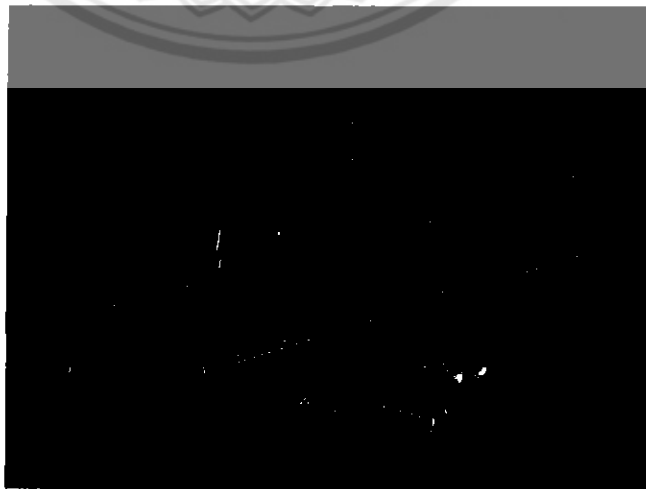
เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะดุดตา

ภาพประกอบที่ 78 เส้นตรงในภาพ

ภาพประกอบที่ 79 เส้นแนวนอนในภาพ

ภาพประกอบที่ 80 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 81 เส้นโค้งในภาพ

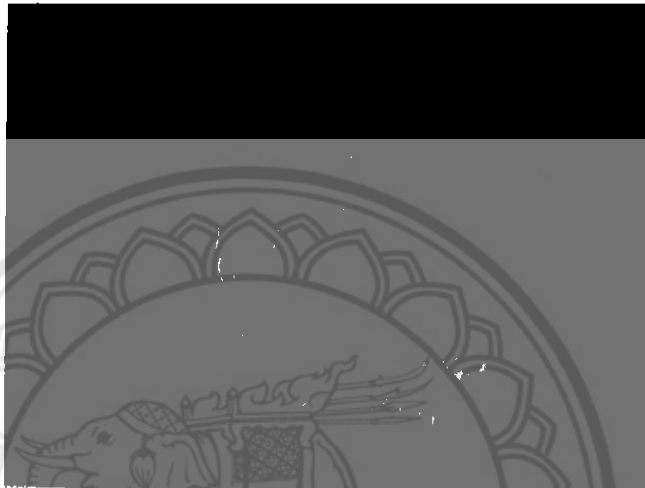

ภาพประกอบที่ 82 เส้นซิกแซกในภาพ

ภาพประกอบที่ 83 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

ค่าน้ำหนักแสงเงา ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 84 ค่าน้ำหนักแสงเงาในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ ผนัง พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปินหนึ่ง โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 85 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะดวงตาในผลงาน

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง วัตถุที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2. แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อน และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

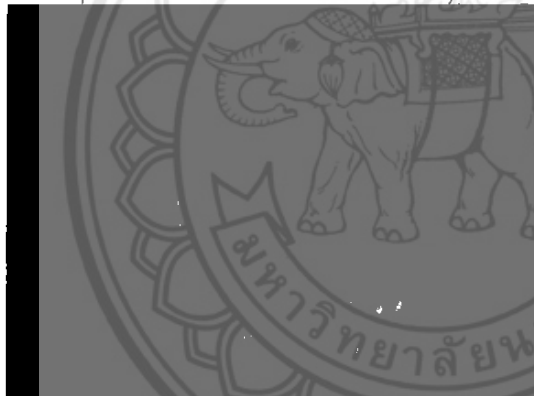
1.2.3. เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีลันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพันรั้ว และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4. เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. เอกภาพ(Unity)
2. ความสมดุล(Balance)
3. จุดเด่น(Dominance)
4. ความกลมกลืน(Harmony)
5. ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในของผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพเหมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาฉลี่ยระยะให้มีความใกล้ไกล

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

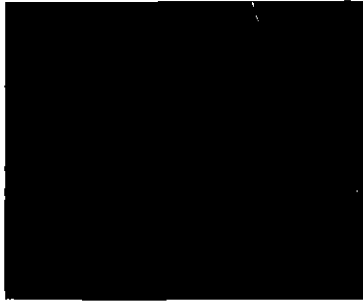
5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรีย์ภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์ จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมา ประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และ ศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบวตฤ

2.การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วย การขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความ ลึกหรือหนาหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือหนได้ ความงามของผลงาน จิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้ พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและ เครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่าง เดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยม มากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปล่อยทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมี ความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการ ให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทั้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อ สีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

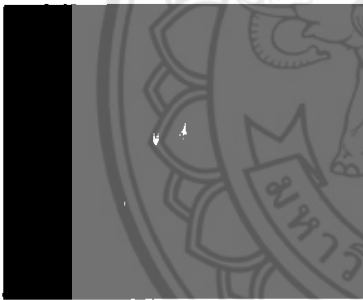
3.การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบวตฤ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อ แทนหมายคาม อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อ ความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

กระดาษโน้ตยับ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความ
ความสำคัญพื้นฐานที่เป็นองค์ความรู้ที่อาจจะดูเก่าไม่ทันสมัยแต่
ก็เป็นสิ่งสำคัญและเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนาลิ่งใหม่ๆ
และทันสมัยในยุคปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ถึงจะดูเก่าแต่ก็ดีที่สุด

กีตาร์ไฟฟ้าและไวโอลิน เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง
ความแตกต่างของการพัฒนาของเครื่องดนตรีแสดงให้เห็นความ
แตกต่างระหว่างไม้และได้พัฒนาไปเป็นวัสดุสังเคราะห์หมายถึง
ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลา

เสื้อลายศิลปินที่ชอบ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึง การ
เก็บช่วงเวลาความทรงจำในรูปแบบของเสื้อผ้าที่เป็นลายของ
ศิลปินที่ชื่นชอบเป็นความทันสมัยและเป็นการเก็บความทรงจำ
ในอีกรูปแบบหนึ่งและเป็นสิ่งแสดงตัวตนถึงรสนิยมของผู้
สร้างสรรค์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 6

ภาพประกอบที่ 86 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "นัยยะตัวตนบนวัตถุหมายเลข 6"

กมลวิธี จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ

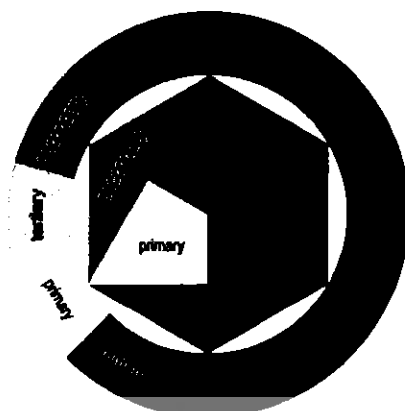
ขนาด 170 X130 ซม.

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทักษณธาตุ

สี เป็นสิ่งที่ปรากฏในงานที่ผู้สร้างสรรค์ใช้สีทั้งวรรณะเย็นและร้อน ที่มีความหลากหลาย เช่น สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีน้ำเงิน สีม่วง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีส้มเหลือง ฯลฯ เพื่อให้สะดุดตา เกิดความน่าสนใจงานศิลปะอันเป็นทัศนธาตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ภาพประกอบที่ 87 วงจรและวรรณะของสี

ที่มา: <https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/แม่สีและวงจรสี>

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพละเอียด สง่างาม ผู้สร้างสรรค์ใช้สีฟ้า เพื่อให้เกิดความขัดแย้งและเป็นจุดหนึ่งในผลงาน
- สีเหลือง เป็นสีแห่งความเบิกบาน เจ้าอารมณ์ และเรียกร้องความสนใจ ให้ความรู้สึก ความร่าเริง ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย รู้สึกมีชีวิตชีวาขึ้น ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเหลืองเพื่อให้เกิดจุดเด่นด้วยสีในผลงาน
- สีแดง เป็นสีที่สร้างความตื่นเต้น และกระตุ้นสมอง สีแดงปานกลางแสดง ถึงความมีสุขภาพดี ความมีชีวิต ความรัก ความสำคัญ สร้างความรู้สึก รุนแรง ให้ความรู้สึกร้อนกระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร้ใจ มีพลัง ผู้สร้างสรรค์นำมาแทรกในบางส่วนของผลงานให้ขัดแย้งกับสีตรงข้ามกัน
- สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ ความสงบ เป็นสีที่ ผู้สร้างสรรค์สร้างเป็นจุดเด่นและขัดแย้งกับสีเหลืองในผลงาน
- สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา ปลอดภัย เป็นสีที่ไร้ความรู้สึก
- สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกอบอุ่น ได้พักผ่อน แต่ควรใช้ร่วมกับสีส้ม เหลือง เพราะถ้าใช้สีน้ำตาลเพียงสีเดียว อาจทำให้เกิดความรู้สึกหดหูได้
- สีเทา เป็นผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างให้ความรู้สึก สงบ ความเงียบ สุภาพ สุขุม
- สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย ความหวัง ความจริง

สีวรรณะร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณะร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี สีวรรณะร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมาก จึงมีสีเย็นมาประกอบทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น

สีวรรณะเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน และสีม่วงน้ำเงิน สีเย็นให้ความรู้สึกสุขภาพ สงบ สบายเยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โคร่งสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

เส้น ผู้สร้างสรรค์นำเส้นมานำเสนอผ่านรูปทรง เพื่อสร้างความขัดแย้งและความประสานกลมกลืนให้เกิดขึ้นในผลงานประกอบด้วย

เส้นแนวตั้งหรือตั้ง ให้ความรู้สึกทาง ความสูง สง่ามั่นคง แข็งแรงหนักแน่น สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง สมดุล มั่นคง เจียบขริม เป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความกว้าง สงบ ราบเรียบ ผ่อนคลาย กว้างขวาง หักผ่อน เจียบสงบ เฉย และนิ่ง

เส้นเฉียงหรือเส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว สบาย เปลี่ยนแปลงได้เลื่อนไหล สร้างความ กลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง เย้ายวน และนุ่มนวล

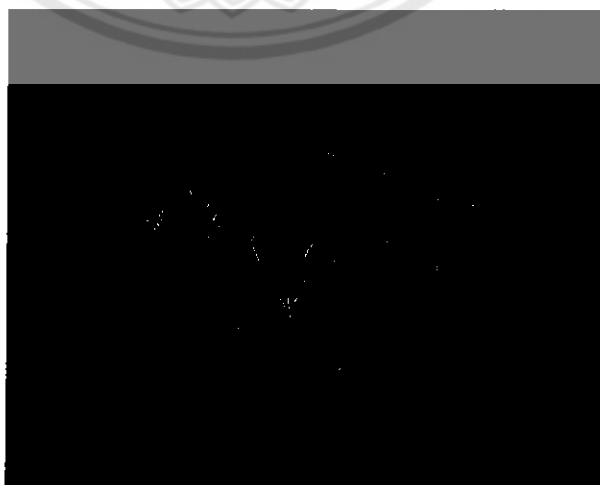
เส้นซิกแซ็ก เป็นเส้นคดที่หักเหกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น และสะดุดตา

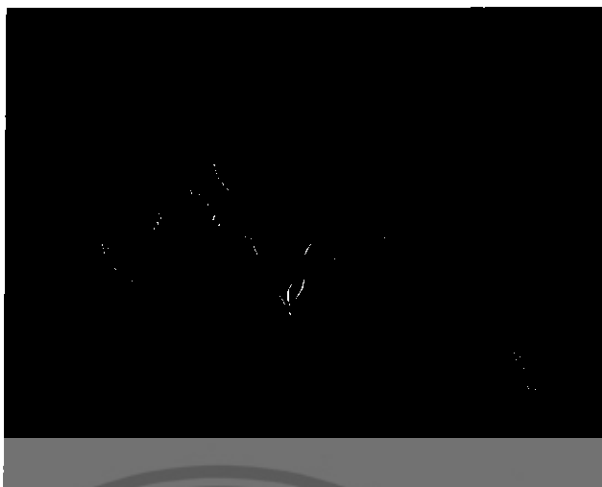
ภาพประกอบที่ 88 เส้นตรงในภาพ

ภาพประกอบที่ 89 เส้นแวงนอนในภาพ

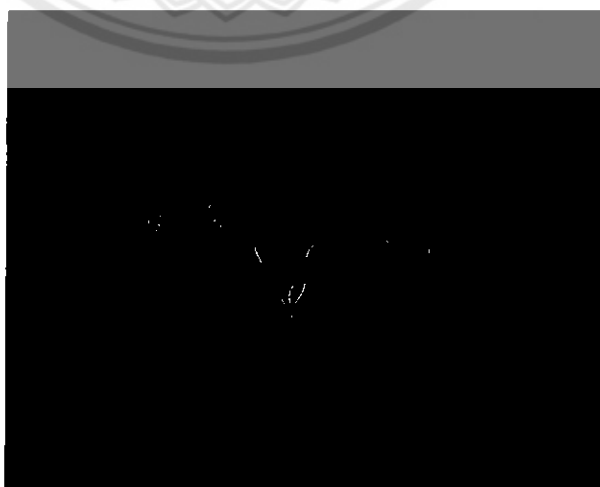
ภาพประกอบที่ 90 เส้นแนวเฉียงในภาพ

ภาพประกอบที่ 91 เส้นโค้งในภาพ

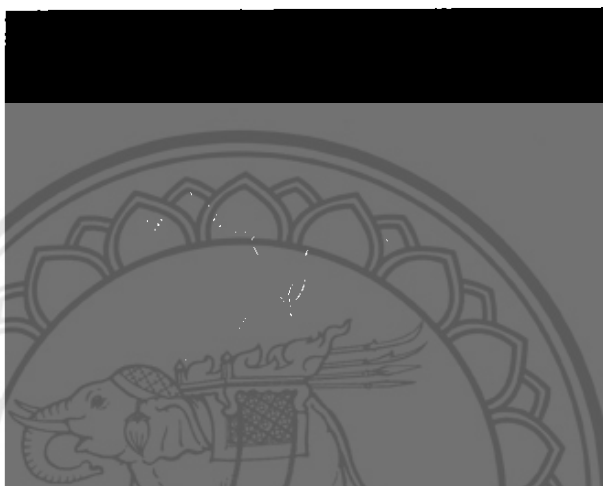

ภาพประกอบที่ 92 เส้นซิกแซกในภาพ

ภาพประกอบที่ 93 เส้นที่ผสมกลมกลืนกับรูปทรง

คำนำหน้านักแสดง ผู้สร้างสรรค์นำความอ่อนกลาง แก่ของน้ำหนัก มาสร้างมิติให้เกิดความรู้สึก สูง ต่ำ หนา บาง แก่ วัตถุในภาพและใช้สร้างมิติแห่งความรู้สึกด้านระยะใกล้ไกลของวัตถุในภาพให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง มีความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยแสงเงา ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ภาพประกอบที่ 94 คำนำหน้านักแสดงในผลงาน

พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้การระบายสีด้วยลักษณะดวงตา ที่ทำให้เกิดพื้นผิวของสิ่งต่างๆ เช่น พื้นผิวโลหะ พื้นผิวเนื้อไม้ ผ้า พลาสติก กระดาษ หนัง พื้นผิววัตถุที่มีความมันวาว ให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในงาน ศิลปนิพนธ์ โดยอาศัยการเลียนแบบจากวัตถุจริง

ภาพประกอบที่ 95 แสดงความแตกต่างของพื้นผิวในลักษณะดวงตาในผลงาน

1.2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content)

1.2.1. เรื่อง วัตถุที่มีความหมายและแสดงออกถึงความเป็นตัวตน

1.2.2. แนวเรื่อง เป็นการแสดงออกของความประทับใจตราตรึงใจ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและเครื่องดนตรี เพราะการได้เล่นดนตรีเป็นการได้ช่วยผ่อนคลายจิตใจ ให้สมองได้พักผ่อน และเป็นการบำบัดจิตใจอย่างดียิ่ง มันทำให้เราใจเย็นและหลุดพ้นจากความวุ่นวายเป็นเสมือนยาใจที่ช่วยบรรเทาจิตใจเราจากสภาวะความวุ่นวายภายนอกได้

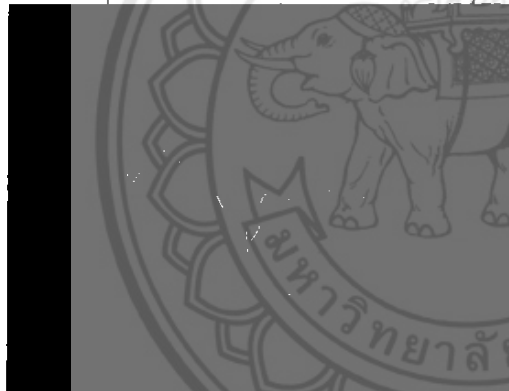
1.2.3. เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องของเครื่องดนตรีผู้สร้างสรรค์เองที่เป็นผู้ศึกษาทำงานศิลปะ มีความชอบในดนตรีและเครื่องดนตรี ชอบสีสันทันของเครื่องดนตรี และมีการนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการวาดรูปหุ่นนิ่ง โดยทั้งนี้ลักษณะของงานและเจตนาในการแสดงออกของผู้สร้างสรรค์โดยต้องการเน้นฝีมือเนื้อหาด้วยเรื่องการเน้นเนื้อหาด้วยเรื่อง คือ การใช้เรื่องที่ตรงกับเนื้อหา และเป็นตัวแสดงเนื้อหาของงานโดยตรง ผู้สร้างสรรค์ใช้เครื่องดนตรีที่ความทรงจำอยู่เป็นเนื้อหาของงาน จึงนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความประทับใจและผูกพันรั้ว และสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์เพิ่มเติมมาสร้างให้เกิดความงามขึ้นในผลงาน เป็นความงามที่มีอยู่ในเรื่อง

1.2.4. เนื้อหาภายใน เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ เป็นลักษณะจิตวิสัย เป็นพลัง ความทรงจำที่แสดงออกถึงผู้สร้างสรรค์ ประกอบด้วย

- 1.เอกภาพ(Unity)
- 2.ความสมดุล(Balance)
- 3.จุดเด่น(Dominance)
- 4.ความกลมกลืน(Harmony)
- 5.ความขัดแย้ง(Contrast)

แผนภาพ แสดงเนื้อหาภายในขอผลงานศิลปนิพนธ์

1.เอกภาพ(Unity)เป็นเรื่องชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ที่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งรูปแบบและเนื้อหา

2.ความสมดุล (Balance) เป็นความสมดุลแบบสองข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) คือ การจัดองค์ประกอบของศิลปะทั้งสองข้างแกนสมมติมีขนาดสัดส่วนไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน แต่สมดุลกันในความรู้สึก

3.จุดเด่น(Dominance) ผู้สร้างสรรค์ให้ภาพเสมือนตัวเองเป็นจุดเด่นในงาน และสร้างจุดรองโดยใช้วัตถุขนาดต่างๆ มาผลักระยะให้มีความใกล้เคียง

4.ความกลมกลืน(Harmony) ผู้สร้างสรรค์สร้างความกลมกลืนโดยใช้ค่าน้ำหนักแสงเงาและวาดสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงรสนิยมให้มีความสอดคล้องกับเรื่องราว

5.ความขัดแย้ง(Contrast) ผู้สร้างสรรค์ใช้วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็นในการสร้างความขัดแย้งในผลงานให้เกิดความน่าสนใจ

และผลงานภาพนี้ มีเนื้อหาศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม เป็นศิลปะที่มี จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี "ความงาม" หรือสุนทรียภาพทางรูปทรง เป็นหลักการ สำคัญ "แก่นแท้" ของศิลปะก็คือ "ความงาม" อันมาจากการเลียนแบบ ธรรมชาติโดยที่ผู้สร้างสรรค์ จะสอดแทรกความคิดเห็น ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อเครื่องมือ วิธีการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในตัวศิลปินใน การสร้างสรรค์โดยให้ผู้ดูอาศัยประสบการณ์ที่มีมา ประกอบในการตีความ เพื่อประเมินคุณค่า โดยนำเอาธรรมชาติมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ และ ศึกษาวิธีการ ซึ่งเป็นผล สะท้อนให้เกิดการเรียนรู้ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ

2. การวิเคราะห์ทางกลวิธีการสร้างสรรค์

การสร้างผลงานภาพนี้ เป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) คือ ศิลปะที่แสดงออกด้วย การขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความ ลึกหรือขนานนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือขนานได้ ความงามของผลงาน จิตรกรรมนี้เกิดจากการใช้ ทัศนธาตุที่เกิดจากการระบายสี(Painting) เป็นการวาดภาพโดยการใช้ พู่กัน และแปรง มาระบายให้ เกิดเป็นภาพ การระบายสี ผู้สร้างสรรค์ใช้ทักษะการควบคุมสีและ เครื่องมือ ผลงานการระบายสีจึงมี ความงาม เหมือนจริง และสมบูรณ์มากกว่าเพียงวาดเส้นอย่าง เดียว ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมัน(Oil Color) มาตอบสนองกลวิธีการวาดเพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยม มากเนื่องจากเขียนง่าย มีความคงทนปละลายทิ้ง ไว้แล้วกลับมาเขียนทับอีกได้ ภาพสำเร็จดูสมจริงมี ความหนาแน่นของสีมากกว่าสีชนิดอื่น แม้ว่าจะมี คุณสมบัติที่บดแสง แต่ก็สามารถเขียนสิ่งที่ต้องการ ให้ใสได้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังใช้วิธีการเขียนแบบทั้งที่ แปรง(Painterly style) ลงบนผลงาน ด้วยเนื้อ สีที่มีความหนืดของสีน้ำมัน เวลาเขียนจึงต้องผสมน้ำมัน ลินซีด(linseed oil) เพื่อให้เขียนง่ายขึ้น โดยเขียนลงบนผ้าใบที่เรียกว่า แคนวาส(Canvas)

3. การวิเคราะห์สัญลักษณ์ ศิลปนินพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการกำหนดสิ่งที่ใช้เพื่อ แทนความหมาย อีกสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานคือ สัญลักษณ์ในงานศิลปะ ซึ่งใช้ในการสื่อ ความหมายหรือ แนวความคิดให้เข้าใจไปในทางเดียวกัน ดังนี้

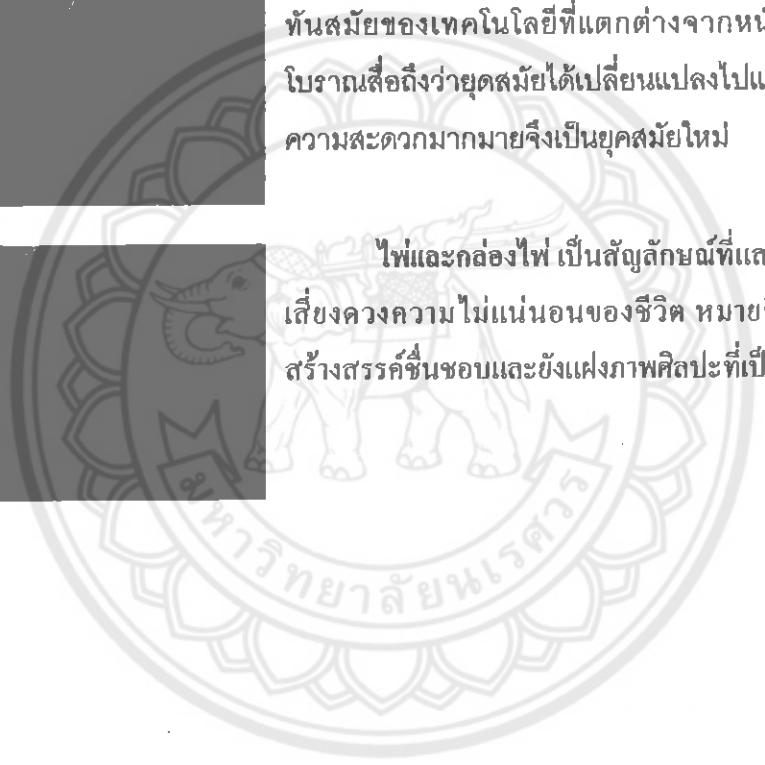
หนังสือเพลง เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความสนใจในบทเพลงของศิลปินที่ตัวผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบ และมันยังเป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวและบอกเล่าสิ่งๆต่างๆอีกมากมายและยังเป็นที่นิยมอีกมากในสมัยนี้อีกด้วย

โทรศัพท์มือถือ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความก้าวหน้าทันสมัยของเทคโนโลยีที่แตกต่างจากหนังสือที่เก่ากว่าและโบราณสื่อถึงว่ายุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วมีสิ่งของที่อำนวยความสะดวกความสะดวกมากมายจึงเป็นยุคสมัยใหม่

ไฟและกล่องไฟ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการละเล่นการเสี่ยงดวงความไม่แน่นอนของชีวิต หมายถึงงานอดิเรกที่ตัวผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบและยังแฝงภาพศิลปะที่เป็นที่รู้จักไว้อีกด้วย

บทที่ 5

บทสรุปผลการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ เป็นการสร้างผลงานศิลปะ ทางทัศนศิลป์ ตามขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์และการศึกษาค้นคว้าผ่านการคิด วิเคราะห์ทำความเข้าใจ ทำให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างผลงานที่มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ และเกิดการพัฒนาทางด้านประสบการณ์ในการทำงาน ที่ได้บรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าในกระบวนการ ขั้นตอน ของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ และนำไปสู่การบันทึกข้อมูลผลของการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

2. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของการสร้างสรรค์งานทางทัศนศิลป์ใน รูปแบบงานจิตรกรรม

3. เพื่อสะท้อนถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าผ่านวัตถุสิ่งของต่างๆที่เกี่ยวข้องและมีความหมายกับตัวผู้สร้างสรรค์โดยตรง และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความชอบและความสนใจของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย

จากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผลที่ได้รับนั้น อาศัยกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ ในการ บันทึกผลการสร้างสรรค์งาน โดยการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด นัยตัวตนบนวัตถุ มีการสร้างสรรค์ผลงานที่มีกระบวนการแบบในประเภทจิตรกรรม จำนวน 6 ผลงาน ซึ่งเป็นผลงานจิตรกรรม ในลักษณะรูปธรรม บนระนาบ 2 มิติ แบบลวงตา 3 มิติ ที่แสดงเรื่องราวของ ความทรงจำ ในลักษณะความทรงจำที่ประทับใจและมีอิทธิพลต่อจิตใจ เพื่อถ่ายทอดอัตลักษณ์ที่ผู้สร้างสรรค์เห็นว่ามีความค่าต่อจิตใจ ที่เป็นรสนิยมความประทับใจ ตราตรึงใจ อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์ที่เป็นคนรักในศิลปะดนตรี ผ่านรูปแบบกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ มันเป็นการบันทึกความทรงจำที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของข้าพเจ้าเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ความชอบในดนตรีและมุมมองความประทับใจต่างๆมากมายในช่วงชีวิตที่ผ่านมา แบบเอกภาพในเชิงบวก อันเป็นผลที่แสดงคุณค่าทางความงามทางด้านรูปแบบและด้านเนื้อหาจากทัศนธาตุ ที่ปรากฏ ประกอบกับเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กันด้วยกลวิธีสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่เกิดจากความตระหนักในการทำงานของผู้สร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ได้ดำเนินการจนสำเร็จลุล่วงนั้น ทำให้เห็นพัฒนาการในการสร้าง ผลงานของผู้สร้างสรรค์ แม้จะมีการศึกษาข้อมูลและวางแผนแล้วก็ยังประสบกับปัญหาในการ ดำเนินการสร้างสรรค เนื่องจากการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีระยะเวลาการทดลองการสร้างสรรค ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์น้อย ทำให้รูปแบบงานและการนำกลวิธีมาใช้ในการสร้างสรรค์ นั้น ยังไม่สมบูรณ์ เท่าที่ควร จึงต้องมีการพัฒนาผลงานศิลปนิพนธ์ให้ดีขึ้นด้วยศักยภาพของผู้สร้างสรรค์ในขั้นต่อไป ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะช่วยสร้างความเข้าใจ ในกระบวนการสร้างสรรค์ที่นำเสนอแนวความคิด และเข้าใจการจัดวางองค์ประกอบและทัศนธาตุทาง ศิลปะที่จัดสร้างให้เกิดเป็นผลงานทางศิลปะ อันเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาศิลปะ ทั้งนี้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะช่วยให้เข้าใจในความทรงจำและความผูกพันที่เกี่ยวกับดนตรี และ เครื่องดนตรี ที่มีความสำคัญและมีบทบาทในชีวิต ในสังคม ที่เป็นสิ่งที่จรรโลงจิตใจ เยียวยาจิตใจ ได้เป็นอย่างดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1 เรียนรู้กระบวนการ ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ ที่นำไปสู่การบันทึก ข้อมูลผลของการสร้างสรรค์งานอย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
- 2 เรียนรู้และเข้าใจในรูปแบบและเนื้อหาของการทำงานทางทัศนศิลป์ในรูปแบบงานจิตรกรรม
- 3 เพื่อสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงตัวตนของผู้สร้างสรรค์ผ่านวัตถุสิ่งของที่ มีความสำคัญและมีความทรงจำที่ประทับใจ

ข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรคศิลปนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อมูลครบถ้วน แต่อาจจะไม่สมบูรณ์เพียงพอใน ทางด้าน กลวิธี เนื่องจากผู้สร้างสรรค์อาศัยประสบการณ์การทำงานแบบเฉพาะตนสำหรับการ ดำเนินงานใน ระยะเวลาที่จำกัด พื้นที่ ที่ทำงานที่ไม่ค่อยสะดวก ที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องใช้ความ พยายามอย่างมากในการสร้างสรรค์ ผู้สนใจควรศึกษา การสร้างสรรค์งานในลักษณะจิตรกรรมสี น้ำมันเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการ สร้างสรรคงานศิลปะอย่างครบถ้วน

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

กำจร สุนพงษ์ศรี.(2528).ศิลปะสมัยใหม่.กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช.

สดชื่นชัยประสาธน์.(2539).จิตรกรรมและวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลลิสต์ในประเทศไทย

พ.ศ.2507-2527.กรุงเทพมหานคร:สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์.

ชลูด นิ่มเสมอ.(2531).องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช.

พระอนุমানราชธน.(2533).การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์คุรุสภา.

พิษณุ ศุภนิมิต.(2535).ศิลปะสมัยใหม่ของไทยและนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคาร

กสิกรไทย. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ตะวันออก

จิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์.(2528).ความเข้าใจศิลปะ.กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

จิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์.(2520).ความรู้เกี่ยวกับเข้าใจศิลปะ. กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย ฉบับ

ราชบัณฑิตยสถาน.กรุงเทพฯ : บริษัทเพื่อนพิมพ์.

